

Hengellisiä Lufemista

Suomen Nahwaalle.

Toinen Wikko.

III. Sta Dfasta.

Uusi

täydellisin

Ruufous-firja.

Toinen Dfa.

Imprimatur.

Borgå Domkapitel 25 Juli 1849.

På befallning

Clas Molander.

Uusi ja täydellisin Rufous=firja.

Toinen Osa.

Kristi- ja Lohdutus=
Kirja.

Sisältävä

Rufousia

yhteisissä ja erinomaisissa tarpeissa.

Huipurissa,

H. Cederwallen poikineen, 1853.

Aluehasto.

I. Rukouksia kaikkinaisissa tarpeissa .	Sivu	9.
II. Rukouksia hengellisissä tarpeissa .	..	22.
III. Rukouksia sairauudessa	41.
IV. Rukouksia kuoleman hädässä	67.
V. Rukouksia raskaana ollessa ja synnyttäessä	..	86.
VI. Rukouksia myrskyssä	93.
VII. Rukouksia yhteisissä maan witsauksissa	..	96.

I. Uskoursia kaikkinaisissa tarpeissa.

1.

Hebr. 12: 2. Katsokaamme Uskon alkajan ja päättäjän Jeesuksen päälle; joka, koska hän kyllä oisii tainnut iloita, kärsi ristiä.

O ääretöin armo, joka Kristuksessa kaikille ihmisille awattu ja tarjottu on, armahda minuakin kaikissa puutteissani. Siinähan parain tiedät, mikä minua ahdistaa ja nyt suuriin kiusauksiin tuottaa tahtoo. Kellenkäs sitä siis walittaisin, jos ei sinulle, joka tahdot että hädän aikana sinua awuksi huudettaisiin, ja joka, Nimesi ylistykseksi, olet luvannut minuakin kuulla? Ei myös kukaan tiedä niin tarkoin ja säälittävästi wihelijäisyyttäni, kuin sinä, armollisin Ylimäinen Pappi, joka myös kaikissa kiusattu olet. Ah, niin katsahda minun puoleeni armosi silmillä, niinkuin sinuakin, ollessasi hengen hädässä öljymä'ellä, Isäsi katsahdi ja wahwisti. Minä rukoilen sinua

lupauksesi wuoksi, ettäs mielisuosiosi jälkeen
 wapahtaisit minua tästä wihelijäisyydestä.
 Ah, Herra! anna sydämmesi pehmetä, mi-
 nua armahtamaan. Ah, kallista kowasi
 huutoni puoleen, äläkä heitä minua pois
 Sinun Nimesi tähden. Herra, auta minua,
 muutoin minä hukkaunnu. Jaa, — em-
 pä minä laskeksaan Sinua Sanasi tähden,
 että täydymme etsiä kaswojasi: sentähden
 siunaa minua. Muista toki liittoasi ja
 minä walan Sinä wannonut olet, ettet
 tahdo syntisen kuolemata. Miksikäs sinä
 siis minua pois tempaisisit, ennen kuin mi-
 nä ijanikäkkisuudelle oikein walmistunut
 olisin? Ah säästä minua, että wieläkin
 Herran paranisin ja siitä sinua jo täällä
 ylistäisin, sillä ei sinua muisteta kuolemas-
 sa. Tosin en minä ansaitse wapahtamis-
 tasi, sen tiedän minä aiwan hywin: mutta
 tiedäthän Sinäkin, että minä hukun awut-
 tasi; ettes siis suo luotusi kadotusta, niin
 täytyy Sinun häntä armahtaa. Katso,
 minä tyhjennän kaiken tarpeeni Sinun ar-
 mo-sylihisi, ja kaiken heitän murheeni jal-
 kaisi. Minä huudan Kananean waimon

kanssa: "Herra, auta minua!" Herra, kuule!
 ah, Herra, säästä minua kunniasi tähden,
 ettei vihollinen kerskaasi minua voitta-
 neensa. O Herra Jesu, kaiken kuolema-
 hätäsi, katkeran kärsimisesi, wawistuksesi,
 murheesi ja waiwasi tähden, pelasta minua!
 auta minua tästä hetkestä. Kynneleisi
 ja hätähuutosi tähden, jollas huusit Isäsi
 tykö, auta minua tästä kuolemasta, niin-
 kuin Sinuaki autettiin. Ah, uhraa Isälle
 kaikki piinasi wihan sowingoksi ja hillityk-
 seksi, siksi kuin wiha ohitse menisi. Ah, wai-
 kuta minusa senlainen nöyryys, senlainen
 tahtoni uhraaminen, että kaikesta sydäm-
 meni pohjasta kanssasi sanomaan oppisin:
 "Isä, jos mahdollinen, niin menköön pois
 minulta tämä kaikki. Ei kuitenkaan niin-
 kuin minä tahdon, mutta niinkuin Sinä."
 Ah, Isä, Sinulle on kaikki mahdollinen,
 sen uskon minä wahwasti ja olen wakuu-
 tettu, ettei tämä eikä tulewa wihelijäisyys
 ole minua rakkaudestasi eroittawa, joka
 Kristuksessa on. Tapahutkoon siis Sinun
 täydellinen tahtosi minusa iankaikkisesti.
 Sinä te'et kaikki hymästi! Amen.

2.

Pj. 73: 26. Waikka vielä minun ruumiini ja sieluni wai-
puisi, niin Sinä Jumala kuitenkin olet aina minun
sydämmeni uskallus ja minun osani.

Laupias Isä, Sinä kaikesta lohdutuk-
sen Jumala, sinä joka lohdutat wiyeliäisiä,
ja kääntynyt hylättyin rukousten puoleen,
että näänthyviä sieluja wirwottaisit, niin-
kuin aamukaste ruohoa; Sinä näet, kuinka
minä näin suureen sydämmen suruun jou-
tunut olen, ja kuinka vähän lohdutusta
maailmalta saan; sillä maallinen lohdutus
on nyt liian heikko, särrettyä sydäntäni
warmistamaan ja ilauttamaan. — Suo-
wuta minua huoneesi rikkailta tawaroilla,
sillä Sinun tykönäsi on elämä lähde; si-
nalla on iankaikkisen elämän wesi, joka
ijäiseltä janolta suojella woipi. Uuta, et-
ten lohdutuksiasi halpana pitäisi enkä kor-
wiani tukkeasi, koska Sanallasi minua loh-
dullisesti puhutella tahdot, waan että us-
kowaisella sydämmellä tarttuaisin jumalalli-
seen lohdutukseesi ja saisin siitä huojennuk-
sen murheessani. Koska minua ei mikään

Koko maailmassa parantaa ja wirvoittaa taida, niin anna terveellisimmän ja voimallisen Sanasi vaikuttaa sen, että se minun sydämmeni iloksi ja riemuksi tulisi; koska kiusaukset ovat opettaneet minua siitä waaria ottamaan. Niin odotan minä siis lohdutustasi; sillä Sinä olet lupautasi muistawa, että kaikki työtätekewäisiä ja raskautettuja, jotka tykösi tulewat, tahdot wirvoittaa, että he löytäsiwät rauhan sieluillensa. Armahda myös kaikki lohduttomia, jotka maailmalta waiwatut ja hylätyt ovat. Lähenä heitä lohdutuksinesi ja ilauta heidän hätääntyneitä sielujansa, etteiwät hukkuisi wihelijäisyhdessänsä. Osoita rakkauttasi ja laupeuttasi kaikille lohdutustasi tarwitsewaisille. Lohduta minuaakin viimeisellä hetkelläni, koska aiwan heikko ruumiiltani ja sielultani olen; anna minun lohdutuksillasi, niinkuin lapsi äitinsä rinnalla, makiasti nukkua, ja saata minua sinne, jossa kaikki suru iäiseksi iloksi, ja kaikki waiwa ijankaikkiseksi funniaksi muuttuu. Amen.

3.

Ps. 55: 2, 3. Jumala, kuule minun rukoukseni, ja älä peitä itsiäsi minun rukoukseni edestä. Ota minusta waari ja kuule minua, että minä surkkaasti walitan rukouksissani ja parun.

O Herra Jesu Kriste, Herrani ja Luonastajani, sinä olet totinen hywyys, mutta minä olen wihelijäinen paha ihminen; sinä olet hurkka, mutta minä olen jumalatoim; sinä olet pyhä, minä olen saastainen; sinä olet totinen, minä wäärä; sinä olet elämä, mutta minun pitää kuoleman; sinä olet lääkitys, minä olen täynnä sairautta; sinä olet ilo, minä olen täynnä surua; sinä olet korkein totuus, minä olen turha ja ei mitään, niinkuin kaikki ihmiset, jotka maan päällä asuwat. Ah, mitä pitää minun sanoman, minun Luonastajani? Kuule toki, Herra minun Luojani: minä olen sinun luontokappaleesi ja nyt olen minä hukassa; minä olen palweljasi ja nyt minä hukun. Sinun kätesi owat minun walmistaneet, jaa, samat kädet owat tehneet minun, jotka minun tähteni ristille naulattiin. Ah,

Herra, älä jätä kättesi tekoa, katso haavoja käsissäs; näihin käsii olet sinä minun merkinnyt: niin lu'e siis sama kirjotus ja auta minua! Säästä minua, Herra, roh'etesfani puhua Sinun kanssasi, joka kuitenkkin tomu ja tuhka olen. Pelko pakottaa minua puhumaan; hätä, jota kärsin, pakottaa minua parkumaan. Minä olen heikko ja sairas, sentähden rukoilen minä Eääkäriä; minä olen sofia, sentähden kii-rehdin walolle; minä olen kuollut, sentähden huokailen elämätä: mutta Sinä olet Eääkäri, Sinä olet walkeus, Sinä olet elämä. O Jesu, lunastajani ja Wapah-tajani, armahda minua! o Sinä Eawetin poika, ota minua armoihisi! o Sinä kait-ken armon lähde, auta minua! Kuule kii-pua kärsiwää sairaista, joka Sinua awuf-sensa huutaa, ja ole Sinä terveellinen lää-kitys kaitelle wahingolle. Herra, Sinä to-tinen walkeus, joka käyt ohitse, käännny sofian puoleen, joka Sinua awuksi huutaa; ojenna minulle kättesi, tykösi tullakseni, että minä Sinun walossasi ijankaikkisen wal-keuden näkisin. Amen.

4.

Rom 8: 28. Mutta me tiedämme, että niille, jotka Jumalalta pelkäävät, kaikki kappaleet ynnä parhaaksi kääntyvän.

Laupias Jumala, Sinä joka olet heikkojen väkewyys, wäsyneitten woima, murheellisten lohdutus, suruisten ilo, hylättyihin turwa, tiusattuun apu, kuolewaisten elämä: minä tiedän, että niille, jotka Sinua rakastawat, kaikki kappaleet, sitälukua siis kaikkinaiset murheet ja wastuksetkin, parhaaksi kääntyvän. Sillä murhe tuottaa kärsiwällisyyden, kärsiwällisyys koettelemuksen, koettelemus toiwon, mutta toivo ei anna häpiään tulla. Sentähden kiitän minä Sinua, että suloisella ristillä minuaikin niin isällisesti etsiskellyt olet, ja rukoilen Sinua sydämmellisesti, että minua uskossa ja kristillisessä kärsiwällisyydessä lujana pitäisit; että minä waan siihen uskaltaisin, että Sinä niin^haiwan armollinen olet, ja että minun sydämmeni iloitsisi, että niin mielelläsi autat. Sinä, Herra, olet minun osani, sanoo minun sieluni, sen-

tähden tahdon minä Sinuun toivoa; sillä Sinä olet ystäväallinen sille, joka Sinuun uskaltaa, ja sille sielulle, joka Sinun peräsi pysyy. Kiehelle on sängen kallis kappale, että hän taakkaa kantaa nuoruudessaansa, että hyl'ätty kärsiväinen on ja on toivossa pysyväinen. Sillä Sinä et unhota köyhää peräti, eikä wihelijäisen toivo katoa ijankaikkisesti, waan Sinä Herra! kuulet heidän pyyntönsä, heidän sydämensä on waka, että kowasi siitä warinottaa. Sen päälle tahdon minä elää ja kuolla: wahwista, o Herra, minusa alettu työ uskossa, ja minun työni rakkautessa ja kärsimiseni toivossa, joka on minun Herrani Jeesus Kristus, elämäni ja ijankaikkinen lohdutukseni, Amen.

Ps. 55: 17. Mutta minä huudan Jumalan tykö; ja Herra auttaa minua.

Herra, Sinä armollinen Jumala, armahda minua köyhää syntistä ja katso minun waiwaani ja wihelijäisyyttäni; katse, kuinka ristini tulee suureksi ja sieluni jano Sinua, minun Jumalani, niinkuin kuiva maa. Sentähden käännäin Sinun puoleesi, minun linnani, wapahtajani, minun wahan, johon minä turwaan, minun kilpeni ja minun autuuteni sarwi, ja minun wanjellukseni, joka luvannut olet, auttaa minua: Sinua rukoilin minä sydämyeni pohjasta, ettet tässä hädässä antaisi minun apusi puutteessa olla. Ah, rakkain Isä Taiwaassa, wapaahda minua, sillä Sinuun minä toiwon; kuule minua, sillä minä huudan Sinun tykösi. Ah, Herra, älä laupeuttasi minuista käännä pois; muista hywyttäsi, joka maailman alusta ollut on. Kuta minua, ijankaikkinen Jumala, että sieluni karsiwällisyydessä olisi ja wawas-
sa toiwossa Sinuun alati pysyisi, että

isällistä sydäntäsi lapsellisessä luottamuksessa ristissäkin tunnustaisin, hiljaisuudessa ja toivossa wahwana olisin, apuasi wakaasti odottaisin, ja viimein kärsityn ristin ja murheen perästä pyhää nimeäsi ylistää ja kiittää mahtaisin, täällä ajallisesti ja siellä iankaikkisesti, Amen.

6.

Jac. 2: 5. Eikös Jumala ole tämän maailman köyhä walinnut, jotka uskoissa rikkaat ja waltakunnan perilliset ovat, jonka hän niille lupasi, jotka händä rakastawat.

O rakas Jumala, o laupias ja armollinen Isä, sinä joka olet rikkain kaikkia, jotka Sinua awuksi huutawat, ja kaiken senkin ylitse tehdä taidat, kuin me rukouksemme eli hymärrämme; sinä nä'et suuren köyhyydemme, wihelijäisyytemme ja waiwamme; sinä nä'et kuinka aiwan alastomat olemme, kuinka raskaassa ja kalliissa ajassa elämme, kuinka monta lapsukaista meitä piirittäwät, ja kuinka suuresti rakkaus ihmisten sydämissä kylmennyt on.

Ah Jumala! ah rakas Isä! armahda mei-
 tä Jesuksen Kristuksen tähden, anna meil-
 le kaikki syntimme anteeksi; vaikka kyllä
 köyhät olemme ajallisissa tawaroissa, niin
 anna, että toki rikkaat olisimme uskossa,
 jumalisuudessa ja hywisissä töissä, ja että
 kärsiwäiset olisimme murheissamme, ja sillä
 itsiamme lohduttaisimme, että köyhä, joka
 hurstkaasti waeltaa, on parempi, kuin rikas,
 joka käypi wäärillä teillä. Lainaa, o Her-
 ra! ymmärrys ja terve ruumis, että tai-
 tasimme työtä tehdä ja leipäämme ansaita.
 Ja jos emme waiwaloisella työllämme niin
 paljoa ansaita taida, kuin tarpeiksemme
 ylettyisi, niin siunaa meitä, o Herrra! ja
 käännä hurstasten ihmisten sydämmet,
 meille hyvää tekemään, ja palkitse heille
 runsaasti, ja tuhannen kertaisesti, kaikki
 mitä hyvää he tekewät, ja siunaa heitä
 ruumiin ja sielun puolesta. Warjele mei-
 tä ja rakkaita lapsiamme, ettemme köyhyy-
 destä kerjäläis: saiwaan tarttuisi, eli epäi-
 lykseen lankeisi, ettemme warastaisi, eli
 muuta wääryyttä tekisi, ja Sinua, meidän
 Jumalatamme, ja lähimmäistämme köhtaan

syntiä tekisi. Me kiitämme Sinua, taivaallinen Isä! ettäs Sanasfasi, ensimmästi meille köyhille lohdutusta ja kauniita lupauksia antanut olet, että ole jättävä niitä rangaisemata, jotka köyhiä hylkäävät ja pahoittavat. Sinä Herra olet itse köyhäin suojelia, Sinä, joka alhaisen kor'otat tomusta, ja nostat kädet li'asta, ja olet luvannut kansallesi, ettäs tahdot siunata heidän ruokansa, ja heidän köyhilensä antaa kyllä leipää; sentähden, o Herra! uskallamme me Sinuun, ja toivomme Sinun hywyhteesi kaikesta sydämmestämme. Sinulle on yhtä helppo, auttaa paljon eli wähällä. Ja sinä taidat sanoa sille, kuin ei mitään ole, että se on jotain; waiikka me siis kyllä köyhät olemme, niin me saamme paljon hywää; jos me Sumalata pelkäämme, wältämme syntiä ja teemme hywää. Emmehän me ole mitään maailmaan tuoneet, on siis tiettäwä, ettemme myös siitä taida mitään uloswiedä. Anna ainoasti minulle, o Herra! mitä Sinä tahdot, ja mikä meille hyödyllinen ja autuaallinen on. Amen.

11. **Unkouksia hengellisissä tarpeissa.**

1.

Rom. 5: 20. Mutta kussa synti on suureksi tuttu, siinä on armo ylenpalttiseksi tuttu.

Herra, kaikkivaltias Jumala, julma on Sinun vihasi, jolla uhkaat syntisiä; mutta laupeutesi, jonka lupaat, on käsit-tämätöin. Kuin vihasi tuli ulos käy, niin se palaa alimmaiseen helwettiin, ja kuin julmuutesi lewität, niin se kuluttaa jumalattomat, niinkuin akanat. Ja kuka toh-tii sanoa, että kaikki tämä Sinun käskyt-täsi tapahtuu? Katso, minä syntinen ihmi-nen makaan edessäsi rukouksellani, ja tun-nustan Herralle wäärät tekoni, mutta en uskalla nostaa filmiäni taiwaaseen, sillä minä olen suuresti syntiä tehnyt. Ah, kuinka minä olen vihannut kiritusta ja pil-kannut rangastustasi, enkä ole totellut Opettajaini ääntä, enkä kallistanut kor-wiani niitten puoleen, jotka minua neu-woivat; minä olen sangen jumalatoim ol-lut wäärähyksillä ja walheilla Herraan vastaan, ja olen sen korkeimman jättänyt.

Sentähden on Jumala minun sydämmeni täyttänyt kauhistuksella, ja Kaikkivaltias on minun säikäyttänyt. Minun Henkeni on minuissa hätäyntynyt, minun sydämmeni on ruumiissani waiwauntunut. Minun sydämmeni on haavoitettu, ja kuiwanut niinkuin ruoho, niin että minä unhotan leipääni syödä. Sinun nuolesi owat minuun sattuneet ja kätesi ahdistaa minua. Minun syntini käywät pääni ylitse, niinkuin raskas kuorma owat he minulle sangen raskaaksi tulleet. Sinun kätesi on yötä ja päivää minun ylitsemi, niin että minun nesteeni kuiwaa, niinkuin se kesällä kuiwaa. Minä walitan kuin yökkö ja pääskyinen, ja kujerran kuin kyyhkyinen, sillä lohdutuksesta on minulla suuri pelko. Herra, Sinä olet wanhurskas, sillä minä olen Sinun suullesi tottelematoin ollut. Mutta ah! kuhun woin minä pa'eta Sinun kaswoisi edestä? sillä sinä, wanhurskas Jumala, joka tutkit sydämmet ja munaskuat, kufistat kaikki ne, jotka oikeuttasi vastaan rikkowat. Sinä heität kaikki jumalattomat ulos, kuin akanat, sentähden pel-

káán miná edesási, että minun pintaani
 karsii. Mutta miná tahdon kuitenkin nous-
 ta ja mánná minun Isáni tykö. Ah, minun
 Herrani, mitä pitää minun sanoman? Mi-
 ná tahdon, Herra, huutaa Sinun tykösi,
 Herraa tahdon miná awuksi huutaa: Herra,
 kuule minun áántáni, ota korwiisi minun
 walitukseini. Armollinen ja laupias olet
 siná, Herra, kársiwällinen ja suuresta hy-
 wydestá. Ethán siná tahdo alati kos-
 taa, että ijankaikkisesti wihastua: sentäh-
 den, ah Herra, ole armias! Tahdotkos
 lentáwáá lehteá koftaan niin wihainen olla,
 ja kuiwanutta olkea wainota? Minun sy-
 dámmeni riippuu kiini Sanássasi: "Niin
 totta kuin miná elán, sanoo Herra Herra,
 en miná tahdo syntisen kuolemata, waan
 että hán káántyisi pahuudestansa ja eláisi.
 Niin sanoo korkeas ja waltias, joka ijan-
 kaitikisesti eláá, jonka Nimi pyhá on: mi-
 ná joka asun korkeudessa ja pyhyydessá,
 ja niitten tyköná, joilla säretty henki ja
 nöyrá sydán on, että miná nöyráin hen-
 get ja särettyin sydámmet wirwottaisin.
 Palaja takási, siná kadonnut Israeli, sa-

noo Herra, niin minä en tahdo peittää
 kasvojani sinulta, sillä minä olen laupias,
 sanoo Herra, enkä tahdo ijankaikkisesti wi-
 hastua. Vainoasti tunnusta pahat tekosi,
 ettäs Herraa, sinun Sumalatafi, vastaan
 syntiä tehnyt olet." Ah Herra, minä olen
 syntiä tehnyt, jaa — minä olen tehnyt
 syntiä, ja tunnustan minun pahat tekoni,
 ja käännyn taas puoleesi nöyrällä hengel-
 lä; te'e minulle nyt sanasi jälkeen, ja ole
 taas armollinen ja laupias, wirwoita mi-
 nua ja anna minun elää! Eihän Sinä, o
 laupeuden Isä, ole säästänyt ainokaišta
 poikaasi, waan olet sen kaikkein mei-
 dän edestämme ulosantanut, sowinnoksi mei-
 dän synteimme edestä: tämän Sinun poi-
 kasi tähden anna minulle syntini anteeksi.
 Anna minun kuulla iloa ja riemua, että
 jäseneni riemastuisivat, jotka särkenyt olet.
 Peitä kaswosi minun syntini edessä, ja
 karkota kaikki minun pahat tekoni, karko-
 ta ne, niinkuin pilwet, ja minun syntini
 niinkuin sumun. Puhdistä minun sydäm-
 meni uskolla. Paranna minua, Herra,
 niin minä parannan, auta minua, niin minä

tulen autetukksi. Ja lainaa, etten minä enämpätä hengeni ja mieleni pahuudessa waeltaisi, waan uudista minua minun mieleni hengessä. Osoita minulle tie, jota minun käymän pitää, sillä minä halajan suuresti Sinua. Niin minä tahdon kaiken elinaikani ylistää Sinua; sillä Sinua ylistää koko taivaallinen sotajoukko, ja Sinua pitää ylistettämän aina ja iankaikkisesti. Amen.

2.

Jes. 41: 17 Raadolliset ja köyhät etsiwät mettä, ja ei ole heidän tielensä kuivettuu janoosta; mutta minä, Herra, tahdon heitä kuulla; Minä, Israelin Jumala, en tahdo heitä hylätä

Minun sydämmeni pelko on suuri, kuinka kau'an Sinä Herra peräti tahdot minua unhoittaa? Kuinka kauan pitää minun sielussani murhehtiman ja ahdistettu olla sydämmessäni joka päivä? Minä wajoan pohjattomaan lammittoon; minä olen sywässä wedessä, ja wirta tahtoo minua upottaa. Kuoleman paulat owat minun piirittäneet, ja helwetin ahdistukset owat minun löhtäneet; minun sieluni on täynnä

waiwaloisuutta ja minun elämäni on lähellä helwettiä. Minä olen kuin mies, jolla ei mitään toivoa ole; minun tuntoni puree minua synteini tähden; minun syntini käywät pääni ylitse, ja niinkuin raskaas kuorma owat he minulle hlen raskaaksi tulleet. Saatana, minun vastustajani, käypi ympäri kuin kiljuwa jalopeura, ja etsii minua nielläksensä. Uskoni kiusataan uskottomuudelta, toiwoni epäilykseltä. Sanasi oli ennen sydämmeni ilo ja lohdutus; mutta nyt etsin minä yöllä wuoteellani, enkä löydä sitä, jota minun sieluni rakastaa. Minun Jumalani ja Wapahtajani! koska minä päiwällä huudan, niin Sinä et vastaa minulle, enkä minä yölläkään waijene. Minä olen wäsnynt huokauksista ja uitan minun wuoteeni yli yötä, ja kästan khyneleillä minun lepofiani; minun muotoni on muuttunut murheesta ja on wanhennut. Mutta Sinä, Herra, olet murheellisten lohdutus, surullisten ilo, hylättyin turwa, kiuhattuin auttaja; Kärsiwällisyyden Jumala, ja laupeuden Isä, älä toki suitsuwata khynttilän sy-

däntä sammuta, äläkä muserra uskoni sär-
ettyä ruokoa! Ole minulle armollinen, älä-
kä käy tuomiole Sinun palveliasi kanssa,
sillä edessäsi ei ole yksikään elävä wanhurs-
kas. Herra Jumala Sebaotti! lohtuta
minua, anna kaswosi loistaa, niin minä
parannan. Minä olen heikko, mutta anna
wäkewhytesi minussa heikossa woimallinen
olla! Minä käyn koko päivän murheelli-
sena, ja sydämmeni on yölläkin täynnä
pelkoa: ah, anna minun wihtoin kuulla
iloa ja lohtutusta, että minun luuni rie-
mastuisivat, jottäs särkenyt olet! Minä
olen mielesfäni lewotoin. Herra, anna mi-
nun löytää lepoa sielulleni! Pu'e minua
uskon kilwellä, ja Sanan miekalla, että
minä niillä sieluni wihollisia ja kaikkiä
heidän tulisia nuoliansa wastustaisin. Minä
uskon, Herra, auta minun epäuskoani; tah-
to minulla tosin on, mutta täyttää sitä
minä en löydä; niin waiřuta siis minus-
sa molemmat, tahto sekä toimitus, Sinun
mielisuosiosi jälkeen! Ah Herra! anna mi-
nulle muruinen armostasi, ja anna minun
maistaa lohtutuksesi makeutta. Minä olen,

Herra! yksinäinen ja wihelijäinen, älä ole kaukana minusta, sillä waikka ruumiini ja sieluni waipusi, olet Sinä kuitenkin alati minun sydämmeni uskallus ja minun osani.

O Herra Jesu, minun esirukoiliani, rukoile minun edestäni; o Herra Jumala, pyhä Henki, ole puolellani sanomattomilla huokauksilla. Minä taistelen tässä hädässäni Sinun kanssasi, minun Jumalani, niinkuin Jaakoppi, anna minun myös woittaa Sinut, minä en laske sinua, elles siunaa minua. Minä pidän Sinusta kiini, siksi kuin lohtutuksesi aamu-rusko nousee, suojele minua karsimättömyhdeltä. Jumala, sinä olet uskollinen, sentähden älä anna ylitse woimani tulla minun kiusatuksi, waan auta, että koettelemus saisi senlaisen lopun, että minä sen kannattaa taidan; niin minä tahdon kiittää sinua, ettäs kaswoini apu ja minun Jumalani olet. Mitä ei taida niin unhottaa lastansa, ettei hän kohtunsa hedelmätä armahtaisi. Ah Herra! samate älä Sinä minuakaan koskaan unhotta, katso, käsiisi olet Sinä minun merkinnyt; armahda minua ijankaikkisella armolla sitten

Kuins minun räpähksen ajaksi unhottanut olet! sillä ethän sinä syökse pois ikuisesti, että sydämmestäsi waiwaa ihmisiä. Sen uskon minä, sille elän ja kuolen minä. Amen.

3.

Wal. w. 1: 16. Sentähden minä niin itken, ja molemmat silmäni wettä wuotawat, että lohduuttaja, joka sieluani pitäisi wirwoittaman, on minuista kaukana.

Oh Herra, sinä armollinen ja laupias Jumala! älä rankaise minua wihasfasi, äläkä minua hirmuisuudesfasi kurita, sillä sinun nuolesi owat minuun kiinitetyt, ja sinun kätesi painaa minua, ei ole terweys minun ruumiisfani sinun uhkauksesfasi, eikä rauha minun luissfani synteini tähden, woimani owat minusfa rau'enneet, ja silmäni walo on poisfa minuista. Minua on lukemattomat piinat piirittäneet, minua owat syntini kopristaneet, etten minä taida nähdä; niitä on enemmän kuin hiuksia pääsfani, ja minun sydämmeni on minuista pois luopunut. O rakkain Isä! että minä sinua moninaisilla synneillani wihoittanut olen, tämä waiwaa kauhiasti tun-

toani, niin että minun täytyy ei ainoastaan epäillä armoasi, vaan kokonansa näänthä epäilyksestä, ikään kuin minulla ei enämpätä vähintäkään toivoa olisi. Oh Jumala! kuinka minun sydämmeni on waiwattu ja täynnä pelkoa! Oh, wahwista ja tu'e minua näissä suurissa kiusauksissa sinun pyhällä hengelläsi. O Herra! pelasta minua, kiiruhda auttamaan minua, saata sieluni ulos helwetin tuskasta, anna minulle kaikki syntini anteeksi, jotka wihollinen on korkeiksi wuoriksi tehnyt, joitten takaa minä armoasi en taida nähdä. Anna minun waikka räpähksen werran laupeuttasi katsella, äläkä minulta jumalallista armoasi ota pois. Lohtuta minua taas, minun Jumalani, että minun sydämmeni hiljaiseksi ja ilautetuksi tulisi. Suurempihan Sinä olet kuin meidän tuntomme, jonka Sinä, waikka se tuomitsee meitä, taidat Ewangeliumillasi saattaa waihenemaan; ja waikka minun syntini suuret ja weri-ruskiat ovat, niin on Sinun armosi kuitenkkin paljoa woimakkaampi, Sinä taidat ne lumiwalkiaiksi tehdä. Niin ole siis taas

rauhoitettu, minun sieluni, ja luota Jumalaan; hän on wetäwä Sinut pel'osta, sillä Herra tekee hyvää Sinulle ja wapahtaa Sinun kaikista synneistä Jesuksen Kristuksen wiattomalla kuolemalla, joka on tullut pyhäksi ja saastuttamattomaksi uhriksi meidän pahain tekoimme edestä. Minun Jumalani! kirjoita kaikki tämä minun sydämmeheni, ja wahwista sillä minun uskoani, että kaikissa kiusauksissa uskollisesti kilwoittelisin, ja Sinun woimakkaalla armollasi kaikki hywin toimittaisin ja viimein woiton saada taitaisin. Amen.

4.

2 Kor 7: 10. Se murhe, joka Jumalan mielen jälkeen tapahtuu, saattaa katumisen autuudeksi, jota ei yksikään kadu; mutta maailman murhe saattaa kuoleman.

O Sinä walkeuden Isä ja kaikkein hywäin ja tarpeellisten lahjain antaja, sinä, joka olet ilon Jumala, ja jonka waltakunta on myös wanhurkaus, ja rauha ja ilo pyhässä Hengessä! täytä minua ilolla ja rauhalla uskossa, että minulla täydellinen toivo olisi pyhän hengen woiman kautta.

Anna minun warsin jokapäiväisiäki wi-
 koiani ja erhetysiäni paheksua, että minä
 totiseen katumukseen liikutettaisin, ja mur-
 heen kautta sydämmeni paratuksi tulisi;
 sillä se on kuitenkäns tosi, että hengellinen
 murhe saattaa katumuksen autuudeksi, jo-
 ta ei yksikään kadu. Mutta tarpeetto-
 man ja wahingollisen murheen, joka ilman
 tätä ei mihinkään hyödyllinen ole ja pal-
 jon ihmisiä kuolettaa, anna olla kaukana
 sydämmestäni. Anna, etten itsiäni murheel-
 liseksi saattasi, enkä omilla ajatuksillani
 itsiäni waiwaasi; waan joka aika tieni si-
 nun halttuusi antaisin ja sinuun toivoisin.
 Jos sydämmeni tahtoisi murheelliseksi tul-
 la ajallisesta ja maallisesta surusta, niin-
 kuin sen nuorukaisen sydän, josta Ewan-
 geliumissa puhutaan; niin anna toki woi-
 maa, että minä hengessä sitä wastustai-
 sin, ja alati sanoisin: "Mitäs murehtit sie-
 luni, ja olet niin lewotoin minusa? tur-
 waa Jumalaa, sillä minä vielä nytkin
 Häntä kiitän, että hän minua auttaa kas-
 woillansa." Sillä miksikäs pitäisi minun mu-
 rehtiman? Enhän minä ole mitään maa-

ilmaan tuonut, en siis tietävä, etten minä siitä mitään wiedä taida. Glä anna sen minua harhauttaa, jospa toinen rikas, ja huoneensa funnia suuri olisi: sillä ei hänkään ota mitään mukaansa kuollessansa, eikä suuri funniansa häntä seuraa tuonelaan. Jos minua siis joka päivä waiwataan ja minulla on maailmassa hätä niin suuri, että minun täytyy walittaa ja itkeä, koska maailma iloitsee; niin anna kuitenkin armostasi sen ilonani olla, että minä sinussa kiini riipun, etten minä mitään fyisy Taiwaasta eikä maasta, koska ainoasti sinä minulla olet ja minä sitä loppua ajattelen, että nimittäin niille, jotka Sumalata rakastawat, kaikki kappaleet parhaaksi owat, että minä olisin totisesti niitten luussa, jotka owat murheelliset, kuitenkin aina iloiset, ja niinkuin ne, joilla ei mitään ole ja joitten kuitenkin kaikki on, siksi kuin sinä minun saatat siihen ilo-paikkaan, jossa meidän sydämmemme iloitsewa on, eikä kukaan iloamme meiltä pois ota. Tee tämä itjesi tähden. Amen.

5. Riisauksen hetkenä.

Eph. 6: 13 Sentähden ottakaat kaikki Jumalan sota-aseet, että te voisitte pahana päivänä seisoa vastaan, ja kaikissa asioissa pysyisitte olisitte.

O Sinä suloisin, avullisin Herra Jeesu Kriste! sinä tiedät parain mikä minua rasittaa, ja kuinka minä Jumalallisesta neuvoistani ja oikeasta, armollisesta tahdostasi erinäisinä aikoina murhe-hetkiltä kohdataan, mutta joista sinä minua jo monasti pelastanut olet, etkä nöyrintä rukoustani hylännyt ole. Ah Herra! nyt lähenee taas murhe-hetki, minä tunnen jo sydäntäni lähenevän hädän; ah, jospa tämä hetki jo ohitse olisi! Minun syntini ja pahuuteni ovat tosin ansainneet sen: mutta älä ole minulle hirmuinen ja kauha, vaan muista laupeuttasi ja Poikasi surua, joka minun hyväkseni tapahtunut on. Kuta minua murheesani, lainaa minulle kärsivällisyyttä ja toivoa, etten minä waipuisi. Älä suloisia kasvojasi kauvan peitä minulta, anna minulle voimaa tätä kamppausta uskollisesti ja urhollisesti vastustaakseni,

että minä armollasi itsiäni keskellä hätää sydämmellisesti lohduttaa mahtaisin. Ole sinä minun pako-paikkani, äläkä anna enkelisi luopua minusta, ettei vihollinen minua kauhistuttaisi. Niinkuin palveliain filmät katsowat herrainsa käsiin, niin katsos minäkin alati sinun puoleesi, koska sinä tämän murhe-hetken minulta pois otat, ja minulle paljon ilopäiviä pelosasi lainaawa olet. Mutta sinä, rakas sielu! ole rauhasssa, ja ole Jumalan tahtoon tyhtyväinen; sillä wähän ajan perästä on Lunastajasi pelastawa sinua, laupeutensa tähden. Herra, kuule minua, kiiruhda, Jumala! auttamaan minua, tule Herra auttamaan minua. Amen.

6. Kuoleman pelkoa vastaan.

Ps. 88: 4. Minun sieluni on surkeutta täynnä, ja minun elämäni juuri liki helwettä.

O Herra Jesu Kriste, sinä elävän Jumalan Poika! sinä joka kuolemassasi synnin ja kuoleman mitättömäksi tehnyt olet, ja ylösnousemissellasi wiattomuuden ja ijan-

kaiikkisen elämän taas ilmi tuottanut olet,
 katsahda toki, kuinka suuresti minä kuole-
 man pel'olla itsiäni pel'oitan. Katso, minun
 tuntoni antaa todistuksen ja vastustaa, mi-
 nuu, minä en tunne muuta kuin kuoleman
 pelkoa, eikä minulla ole ensinkään rauhaa
 helwetin kaubian katsannon edessä; minä
 wirun kuin syvässä wedessä, jossa pohjaa
 ei ole; minä olen niitä, jotka helwettiin
 mänewät, minun sydämmeni wapisee ja pel-
 kää ruumiisfani. O Herra Jesu! tule mi-
 nulle awuksi tässä häädässä, taitaakseni
 sillä itsiäni lohduttaa, että sinä kuolema-
 tuskallasi ja werisellä hi'elläsi minua toti-
 sestesti synnistä, kuollon kiruista ja helwe-
 tin pel'osta pelästanut olet, että minä, py-
 hän Simeonin ja muitten uskowaisten
 kanssa, rauhasa ja ilolla tästä maailmas-
 ta eritä, ja sitten sinua waltakunnasfasi
 suurella ilolla ijankaiikkisesti kiittää ja ylis-
 tää mahtaisin. Amen.

7. Kiitos-rukous karsityn kiusauksen jälkeen.

Jes. 38: 17. Katso, suuri hätä oli minulla turwasta, mutta sinä olet sieluni sydämmellisesti wapahtanut, ettei se hukkuisi, sillä sinä heitit kaikki minun syntini selläsi ta'a.

O ijankaikkinen Jumala, joka et ke-
tään kiusaa ylitse woimiansa, waan te'et
kiusauksesta senlaisen lopun, että sen kár-
sia taitaa, sillä itsehän sinä olet luwan-
nut: "Minä olen wáháksi silmánrápáyk-
seksi sinun hylánnyt, mutta minä tahdon si-
nua suurella laupeudella kó'ota, minä olen wi-
hassani wáháksi rápáykseksi minun káswoni
kääntányt pois sinulta, mutta minä tahdon
armahtaa sinua ijankaikkisessa armossa:" mi-
nä nostan káteni siis sinun puoleesi, sinun Ni-
meäsi tahdon minä aina kór'ottaa, sinun ylis-
tyksesi pitää aina minun suussani oleman.
Sillä sinä tiedät, kuinka minun henkeni
pelkäsi, ja minun sydämmeni suuressa kiu-
sausessa oli wáháltá epäilykseen langeta:
mutta koska minä sinua huusin, otit sinä
waarin minun walituksestani sillä sinä olet,

Jumala, joka wihelijäisen huokauksia et hyl-
 jää, että murheellisen sydämmen halawoi-
 mista ylenkatso. Jos Sinä, Herra, et oli-
 si auttanut, niin minun sieluni makaasi
 jo helwetissä, mutta sinun armosi, Herra,
 pidatti minua; minulla oli paljon huolta
 wihelijäisyhydesäni, mutta sinun lohduit-
 fesi ilahuttivat sieluani. Sentähden kii-
 tän minä myös sinun suuren uskollisuutesi
 edestä, minun Jumalani! minun suuni ja
 sieluni, jottas lunastanut olet, owat iloi-
 set ja ylistävät sinua, sinä olet ystäväl-
 linen, ja sinun hywyhtesi pysyy ianikai-
 kisesti ja Sinun totuutesi suusta sukuun.
 Ah, uskollinen Jumala! warjele minua
 wastakäsin sinun suurella hywyhdelläsi sel-
 laisesta kiusauksesta, ja kuin se paha wi-
 hollinen, saatana, käwelee karkeita paikkoja
 myöten, ja tahtoo mielellänsä pesäytyä sa-
 maan paikkaan, josta hänen pois ajanut olet,
 ja tahtoisi taas ruweta minua kiusaamaan,
 niin ole sinä, wäkewä Jumala ja Herra
 Sebaotti, apunani! warusta minua hengel-
 lisillä sota-aseilla saatanan tulisaa nuolia
 vastaan, että minä hänen urhollisesti voit-

taa mahtaisin; lainaa minulle hyvä Hen-
 kesi, joka pahan hengen työt särkisi, ja tu-
 kahuttaisi minussa kaikki kuin sotii sinun
 Jumalallista kunniasi ja minun autuut-
 tani vastaan, anna myös armosi, että mi-
 nä kaikkea pahuutta ja irstaisuutta sydäm-
 mellisesti vihaisin, ja itseni Sinun halt-
 tuusi kokonansa antaisin, koko elämäni ajan
 totisessa Jumalan pelossa, hartaassa ru-
 kouksessa ja kristillisissä aivoissa wiettäi-
 sin, oikeassa miehuudessa harjauntuisin, us-
 kon ja hyvän tunnon pitäisin, ja wan-
 hurstauden kruunun saada mahtaisin, jon-
 ka Jesukseni on antawa kaikille, jotka hä-
 nen ilmestystänsä rakastawat. Minun
 Jumalani! Kuule tämä minun rukoukseni,
 Sinun laupeutesi tähden. Amen.

III. Nufoukſia ſairaudeſſa.

I.

Marc. 7: 33. Ja hän otti hänen erinänsä Kanſaſta.

D rakas Jumala ja Iſä, ſinä olet kärsimifien ajan antanut tulla ylitseni. Minä kiitän ſinua, minun Jumalani, ettäs ennen etſiſkelemistäſi olet minun antanut tuta, että ristin tie on Tairaanan tie, ja ettäs ſairaudeſſafin te'et ſieluillemme hywää. Minä nä'en aiwan hywin, minun Jumalani, ettäs, minua maailmaſta eroittaakſeſi, ſen minulle karwaakſi ja Tairaanan makiakſi tehdä tahdot, että minun pitää jumalattoman olon ja maallifet himot hylkäämän, ja täſſä maailmaſſa nuhteettomasti, hurſtaasti ja jumaliſeſti elämän; että minun pitää tutkia ja koetella elämäntäni, ja ſydämmellifellä katumukſella puoleeſi kääntymän. Sillä kuin meille hywin käy, emmekä miſtään murheelta tiedä, niin me helpoſti luulemme, että me maailmaan pantu olemme ainoaſtaan maallifia hywyhttä ko'otakſemme, maailman tapoja noudattaakſemme, ja ſiis ſyntiä tehdäſemme. Mutta koſka ſe oliſi ſieluillemme ijantaiſiſeſi wahingokſi;

niin on sinulla uskollisuutesi suhteen tapana
 wälistä kul'ettaa meitä erinäisellä ta-
 walla, ainoastaan meitä puhutella'sesi. Ah,
 minun Jumalani! minusta näkyy, tahto-
 wasi ainoastaan puhutella minua, ja sanoa:
 että minun pitää kawahtaman maailman
 syntea, wiettelystä, pahuuksia ja tapoja; mi-
 nun täytyy katua tehtyjä syntiäni, eikä
 olla maailman kaltainen, waan mieleni muu-
 toksella tunteman ja tunnustaman, mikä Ju-
 malan hyvä, otollinen ja täydellinen tah-
 to on. Nyt, minun Jumalani, minä tah-
 don sen myös tehdä. Jos suonet minun
 terweytyä, niin minä tahdon hurstaam-
 maksi ruweta, hartaammasti rukoulla, wält-
 tää pahaa, entisistä pahoista taipumuksis-
 tani luopua, pa'eta kaikkea tilaisuutta syn-
 tiin, ja tulla uudeksi ihmiseksi. Sillä, ken
 maailmata rakastaa, hänessä ei ole Isän
 rakkaus. Toimita ja päästä siis Herra se
 hyvä työ, jonka minussa alkanut olet si-
 nulle kunniaksi ja minun sieluni autuudeksi;
 te'e tällä katkeralla lääkityksellä minun sielu-
 ni terweeksi, ja anna että minä totisesa
 katumuksessa ja uskossa tässä sairaudes-

sa itsiäni edessäni nöyryyttäisin, Jesuksen haavoissa apua, neuvoa, lohdutusta ja synteini anteeksi saamista etsiän ja löytäisin. Amen.

2.

Luc 22: 42. Ei minun tahtoni, mutta Sinun olkoon.

Kaikkivaltias Jumala, taiwaallinen Isä, että olet käskenyt ja sanonut: "Krukseksi huuda minua hätäksäsi, niin minä tahdon auttaa sinua ja sinun pitää kunnioittaman minua," niin huudan minä tykösi suuressa hätäksäni, Jesuksen Kristuksen sinun rakkaan Poikasi kautta, ja rukoulen sinua, ettet minua waiwasta, wihelijästä ihmistä hylkäisi. Jos siis tämä sairaus ei liene minulle kuolemaksi, niin auta minua terweytymään laupeutesi tähden, että minä woimaasi ja waltaasi minussa julistaisin ja ylistäisin. Mutta jos hyödyllisempi lie ajallisesti kuollakseni, kuin wiipyäkseni kauwemman tässä murheen laaksoissa ja wihelijässä elössä, niin tapahdukoon, Herra, sinun jumalallinen tah-

tofi, niin Taiwaassa kuin maassa. Laina
 ainoastaan armoasi, että sinun tahtoosi,
 joka aina paras on, kokonaan itseni antautuisin. Pysytä minua kristillisessä uskos-
 sa ja totisessa tunnustuksessa loppuuni asti.
 Älä anna minun koskaan eritä sinusta,
 vaan ota sieluni luoksesi waltakuntaasi,
 sinun rakkaan poikasi Jesuksen Kristuksen,
 meidän Herramme, kautta. Amen.

3.

Ps 130: 1. Synnydestä minä huudan sinua, Herra.

Ah, Herra kaikkiwaltias Jumala! minä
 makaan edessäsi rufouksellani, minä
 walitan sinulle sydämmeni pohjasta. Ah
 Herra, Herra, kuule toki minun walitustani,
 äläkä hylkää hätäyntyneen sydämmeni
 huokauksia! katso, kuinka surkiasti ja wi-
 heljäisesti minä täällä tautiwooteellani we-
 nyn, ja olen unhotettu kaikilta ihmisiltä.
 O Herra! sinä olet wiheljäistä ruumistani
 synteini tähden kurittanut, niin ettei minus-
 sa mitään terwettä ole. Ja, taiwaallinen
 Isä! minä olen ansainut, että minua wie-

läfin kovemmin ja raskaammin kurrittaisit.
 Mutta, o Herra! ole minulle tosi taas
 armias, anna sydämmesi sääliä minun suur-
 ta wihelijäisyyttäni. Toimita minulle apua
 pyhydestäsi, kuule minua hädässäni, pe-
 lasta minua! Tosin tahdon minä kaikki
 kärsiwällisesti ja mielelläni kärsiä, mitäs
 päälleni panet: mutta etten minä Sinutta
 Herra, minun elämäni woima! mitään tai-
 da, niin älä minua unhotta, huojienna mi-
 nun kipuni, niinkuin sinulle otollinen ja
 minulle autuaallinen on, wirwoita hätäyn-
 tynyttä sieluani sinun lohduituksellasi, ja an-
 na minun aina enemmän ja enemmän tuta
 isällistä rakkauttasi. Ja jos sinulle kel-
 paa, niin pelasta minun pel'on alaista
 sieluani tämän surkean elämän wankeudes-
 ta ja ota minua tykösi iankaikkiseen iloon.
 Ah Herra Jesu! kuule minua sinun pyhän
 rakkautesi tähden, sinun kunniasi ja lau-
 peutesi tähden älä minua koskaan unhotta.
 Amen.

4.

Ps. 51: 14. Anna minulle taas sinun autuutesi ilo; ja sillä hyväällä hengelläsi tu'e minua.

O sinä laupeuden Isä ja kaiken lohdutuksen Jumala, joka meitä kaikissa murheissamme lohdutat! sinun puoleesi huudan minä suuressa hätäissäni, etten minä ainoastaan ruumiissani suurta kipua tunne, vaan että tämä kova sairaus on saattanut sielunikin pelkäämään ja wapisemaan, ja minun sydämmeni on niin hätäyhtynyt, että olen vähältä epäilykseen langeta. Ah, katso! minulla on hätä lohdutuksesta; lauh- tukoon sydämmesi sieluani kohtaan, etten minä katoaisi, äläkä suo vihollisen ryövä- tä Sanaasi minun sydämmestäni, joka on ainoa lohdutus vihelijäisyydessämme. Loh- duta minua, niinkuin hellä äiti lastansa lohduttaa, ja auta minua, ennen kuin e- roan täältä. O Herra Jeesu! sinä joka wäsyneitä sieluja tykösi kutsunut olet; kat- so, minä tulen; wirwoita minua, ja anna sieluni sinussa lewon löytää. Ole minulle armollinen ja laupias, osota minulle py-

hät haawasi ja awoin kylkesi, ja anna minun niitten kautta nähdä sinun, sulasta rakkaudesta kohtaani pakahdunutta, sydäntäsi, että minä sanomattomasta rakkaudesta oikian ja ylenpalttisen lohdutuksen kiwuisiani saisin. O Jumala, Pyhä Henki, sinä joka olet kaikkein heikkoin wäkewyys, murheellisten lohdotus, wäsyneitten woima, surewain uskollinen turwa ja auttaja, auta minua, jos wihollinen kouristaa minua uskottomuudella, epäilyksellä ja pel'olla, etten minä voitettaisi. Ole minulle wahwa pako-paikka, johon minä aina pakenisin, ole minun woittoni ja woimani, minun waloni ja autuuteni, että minä sinun awulaksi autuaallisesti woittaisin. Ja niinkuin liha on aina heikko, koska henki altis on, niin rukoilin minä sinulta myös pysyväisyhttä kristillisessä karsiwällisyydessä, että minä näitä isällisiä kirituksia nurisematta, siwiällä hengellä ja hiljaisella sydämmellä kantaisin. O sinä rakkauden, karsiwällisyyden ja woiman Jumala, älä anna toiwoni sinuun harhaila, anna, että minä lapsellisella luottamuksella tuntisin isälli-

sen sydän nesi kohtaani ristin alla, ja että minä, voimallasi oikeen vahvistettuna ja kaikkia kiusauksia vastaan varustettuna, pysyisin lujana Jesuksen Kristuksen sotijana, ja suurimmaksi hädässä sinua kiitollisella sydämmellä ylistäisin nyt ja iankaikkisesti. Amen! O sinä lohdutuksen ja kärsivällisyyden Jumala, Amen!

5.

Gal. 6: 14 Pois se minusta, että minä muusta kersekkäisin, vaan ainoastansa meidän Herran Jesuksen Kristuksen ristiästä.

O sinä kaikkivaltias, iankaikkinen Jumalan Poika, minun Herrani ja Lunastajani, sinä joka minun kärsimisessä osallisuuteen kutsunut olet, niin että minulla kanssasi oikea piina-wiikko eletäwänä on: anna minulle kärsivällisyyttä, waituta iloinen luottamus minuissa, että piinawiiikon perästä alkawat oikeat ilowiikot, ja kaikkein esinnä anna minun kaikkisessa kärsimisissäni ainoastaan sinun päällesi katsoa, sinulla ainoastaan itsiäni lohduttaa, että

minä ainoastaan sinun rististäsi kerskai-
 sin. Jos minun täytynee maata kylmässä
 kuoleman hi'essä: o, niin onhan se vielä
 kaukana werifestä hi'estä, niinkuin sinun
 hieksi oli öljymä'ellä. Jos minun täytynee
 muodattaa werta: niin olethan sinäkin kuo-
 lemaan asti werta muodattanut. Jos mi-
 nulla sydämmen ahdistus ja hätä on: mi-
 tä on se sinun sydämmesi ahdistusta was-
 taan, koskas huusit: "Minun Jumalani!
 minun Jumalani! miksis minun ylönannoit?"
 Jos minä päässä ja kaswoissa kipua tun-
 nen: ah, rakas Lunastajani! kuinka suuret
 owat sinun kipusi olleet, koska lyötiin kas-
 woillesi, ja pääsi kruunattiin orjantappu-
 ra-kruunulla. Jos minun täytynee joka-
 päivä juoda katkerata lääkitystä: ah, kuin-
 ka paljoa katkerammalta eikä mahtanut
 sapella sekoitettu etikkasi maistaa! Jos
 maannen suuressa palawuudessa: ah, min-
 kälainen Jumalan wihan tuli eikä si-
 nun ylitseksi käynyt! Jos olen heikko ja
 woimaton: ah, kuinka woimaton etkö sinä
 liene ollut, koskas waiwuit maahan ris-
 tin kuorman alla. Minua täytyy nostaa

ja kantaa: onhan Josefín ja Nikodemuksen
 täytynyt sinuakin nostaa ja kanniskella!
 Jos ei minua nukuta: ah, kuinka sinun on
 täytynyt rukoilla ja walwoa piina-yönä!
 Jos parhaat ystäväniikin luopuivat minu-
 sta ja wetävät kätensä minusta pois: owat-
 han uskollisimmatki Opetuslapsesi jättäneet
 sinun! Jos en tainne kättäni eikä jalkaa-
 ni liikuttaa: niin käwihän sinulle samalla
 tavalla, koska sinut ristille naulittiin! Jos
 tuntenen kipua käsissäni ja jal'oisani: ah,
 minkälaista kipua etkö sinä tuntenut, kos-
 ka kättesi ja jalkasi läpitse pistettiin! Jos
 tautivuoteeni olisi niin kowa, että luuni
 ja jäseneni siitä haawaantuisiivat: ei se kui-
 tenkaan niin kowa ole, kuin kirouksen puu,
 jolla sinä riipuit, täynnä haawoja. Jos
 puhe puuttuu minulta: olithan sinäkin kuin
 karitsa, joka waikenee teurastajansa edes-
 sä! Jos en perillisilleni mitään jälkeeni jä-
 tä: et sinäkään tainnut äidillesi mitään
 jättää, sillä warsin waatteistasikin heitti-
 wät he arpaa! Jos silmäini walo katoaa:
 onhan sinunkin suloišten silmäisi walo
 kadonnut! Jos minun täytynee kuolla: on-

han sinunkin pääsi kallistunut kuolemaan! Ah, Herra Jesu! saata tainlainen lohdutus minulle kärsimisessäni, etten lankeisi epäilykseen, ja auta minua ja lainaa minulle Simeonin hiljainen ja siunattu ero-hetki, sinun katkeran piinasi ja kuolemasi tähden; anna myös vihdoinkin minulle iloinen ylösnousu iankaikkiseen elämään; sillä minä tiedän Lunastajani elävän. Sinulle kuin myös Isälle ja Pyhälle Hengelle olkoon ylistys, kiitos ja kunnia nyt ja iankaikkisesti. Amen.

6.

Mt. 39: 5. Herra opeta minua ajattelemaan minun loppuani, ja mikä mitta minun elämälläni on; tietäakseni että minä erkanen täältä.

Minun Jumalani, sinä olet pyhän neuvosi ja tahtosi jälkeen nähnyt otolliseksi, panna minua tälle tautivuoteelle, ja sen kautta minua ei ainoastaan askareistani, synneistäni ja synnillisistä tavallisuuksistani eroittaaksesi: vaan myös todulla osottaaksesi olevani kuolewainen ih-

minen. — Ah Herra, tosin ovat minun päiväni tyhönäsi kuin kammeneen leveys, ja elämäni kuin turha ja ei mitään edesjäksi! Kuin turhat ovat kuitenkin kaikki ihmiset, jotka niin aiwan suruttomina elävät! Minä tiedän sen myös, että ihmiselle on pantu Herran kuolla, ja sen jälkeen tuomio! Kuitenkin unhotan minä tämän taas huokeasti. Sentähden rukoilen minä sinua: "Ah Herra! opeta minua ajattelemaan minun loppuani, ja mikä mitta minun elämälläni on, tietääkseni että minä erkanen täältä." — Minä tiedän myös, että minun täytyy kaikki jättää, minun omaisuuteni, hyvytyeni, kunniani, onneni ja mitä minulla maailmassa on. Minulla ei ole täällä yhtään pysyväistä asuntoa, vaan tulewaista minä etsin. Sitä muistuttakoon minulle sairauteni, että minä rukouksella, katumuksella, uskolla ja tähänasti wietetyn elämäni koettelemuksella walmistain autuaalliseen kuolemaan, kiellän kaikesta sydämmestäni maailman ja kaiken synnin, ja katson ainoastaan ijankaikkuuteen ja tarkoitan Taiwaan waltakun-

taa. Katso, minun Jumalani, tässä olen minä, ota sieluni tykösi; mutta walmista minua ensin oikein ajassa, että minä Sinun armoosasi ja autuaallisesti luolla mahtaisin. Amen.

7.

Ps. 54: 6. Katso, Jumala auttaa minua, Herra tukee minun sieluani.

O Sinä hurskas ja uskollinen Jumala ja meidän Herran Jesuksen Kristuksen Isä, minä rukoilen sinua kaikesta sydämestäni, ettet hylkäisi minua häädässäni, waan walaisisit minua sinun oikean tuntemisesi walolla, että minä siinä tästä pimeydestä Sinun iankaikkisen walkeutesi tykö waeltaa mahtaisin. O Herra, ole tykönäni, koska minun kuoleman pitää; ole oikealla kädelläni, koska minun täytyy henkeni jättää; pelasta minua wihollisen kädestä, lohdata ja wahwista minua, pidä minua tuntemisesi ja wahwassa luottamuksessa suureen armoosi ja laupenteesi. Ah, Herra Jumala, anna rakkaan poikasi

wiimeinen sana ristillä minunkin wiimeinen sanani olla, että minä wahwalla ja uskowaisella sydämmen luottamuksella sanoisin: "Isä, sinun käsiisi annan minä henkeni; sillä sinä olet minun lunastanut, sinä uskollinen Jumala!" Ja jos minä heikkoudesta ja tautini suuruudesta en taitaisikkaan sitä suullani puhua, niin anna toki sydämmeni sillä tavoin hiljaisuudessa sanoa ja huoata. Amen

8. Sairaana itse-koettelemus.

1. Kor. 11: 31. Jos me itsemme tuomitsisimme, niin emme ensinkään tuomittaisiin.

Koettele minua, Jumala! ja tutki minun sydämmeni; kiusaa minua ja ymmärrä, kuinka minä ajattelen, ja anna minun totuudessa koetella olentoani edessäsi ja kääntyä sinun puoleesi; sillä minä taidan olla lähellä sinun tuomiotasi. Eienenkö katumustani tähän asti wiioyttänyt, enkä itsiäni parantanut, koska minä vielä taisin syntiä tehdä? Et sinenkö wasta nyt sinua, koska murhe ja waiwa käsillä on?

Huutanenko nyt vasta sinun tykösi, koska
 minua kiritat? Mielinenkö nyt ulkokullai-
 suudesta antaa sinulle hyviä sanoja, kos-
 ka maailma, aika ja ruumisikin tahtoo mi-
 nuista eritä? Onko Jumalan pelkoni ja käy-
 miseni Ripillä, Herran Ehtoollisella ja Kir-
 kossa oikein totinen ja harras ollut? Kuin-
 ka olen minä rukoillut, mitä olen etsinyt,
 mitä warten maailmassa elänyt? Enköhän
 minä ole sinulle, o minun Luojani ja Lu-
 nastajani, koko elämäni ajan selkää kään-
 tänyt ja enimmästi wiheljäistä sieluani
 unhottanut? Ja jaksanenko nyt kärsiä,
 koska minulle syntini luettelo eteeni awa-
 taan? Eienenkö mieluinen niitä tunnusta-
 maan, wibaamaan ja jättämään? Untai-
 nenkö sydämmeistäni pyhän tuomiosi alle,
 eli kokenenko salaisella pitkän iän toiwol-
 la pidättäidä pois parannuksesta? — Sa-
 lawoinenko kau'emmin elääkseni rakkaudes-
 ta maailmata ja sen heikkumata kohtaan,
 eli halaanko sydämmellisesti saada aikaa
 katumukselle ja parannukselle, sydämmeni
 puhdistukselle ja laiminlyötyjen wel'ollisuat-
 teni täyttämiseksi? Etsinenkö laittaa au-

tuuttani pel'olla ja wawistuksella, wai tyy-
 tynenkö muutamiin huokauksiin ja hedel-
 mättömaan parannuksen päätökseen? —
 Onko uskoni elämä ja Pyhäältä Hengeltä
 waikutettu, tahi onko se inhimillinen tees-
 kelemys, joka ei koskaan lähde sydämmen
 pohjasta? Käyttänenkö Kristuksen ansion
 synnin peitteeksi, ja tehnen Lunastajani
 synnin palveljaaksi? — Luottanenko au-
 tuuteni asiassa ihmisten sanoihin ja ylis-
 tykseen, tahi sinun Sanasi ja käskyisi to-
 tuuteen? Pitänenkö kääntymystä ihmi-
 sen työnä, jota itse, koska tahdon, itselleni
 antaa taidan, tahi työnä, jonka ainoas-
 taan Sinä taidat waikuttaa? Olenko ar-
 mosi waikutuksia alati seurannut, tahi olen-
 ko niitä tähän asti wastustanut ja wie-
 läkin wastustan? Pelkäänkö jumalaallista
 murhetta, joka toki saattaa katumuksen au-
 tuudeksi, jota ei yksikään kadu? Wiipyy-
 nenkö sen tykö mänemästä, joka ei ketään
 ulospyöksi, joka hänen tykönsä tulee? Sa-
 teenkö sillä tarwoin leikkiä sieluni autuu-
 den asiasta? Ah, minä rufoilen sinua, o
 Jumala, sinun laupeutesi tähden, anna mi-

nun tuta, mikä tunnolleni hyödytykseksi mikä häpiäksi on, etten minä itse itsiäni pettäisi. Anna minun paremmin tuomita itseäni, etten minä sinulta tuomittaisi. Älä anna minun pelätä lyhyttä kuitenkäin autuaallista kuolemata, tahi wastustaa Genesin todistusta; sillä tuo minua ijankaikkisesti kaduttaisi. Anna minulle halua ja aikaa katsumukseen, etten itseäni säästäisi; kiiruhda minua kääntämään niin kauan kuin vielä tänäpäivänä sanotaan, sillä huomenna taitaisi se jo myöhään olla. Sitten taitaisin minä sitä lohdullisempi olla elämässä ja kuolemassa, enkä pelätä kuolemata, koska ollen lapsenasi, puhtaalla sydämmellä saisin sinua katsella. Ah katso, minä seison tässä iäisyhyden portilla odottain tuomiotasi. Minä olen kohtaasi kiittänyt olin ollut ja olen vähän huolinut henkesi hallituksesta. Ja ah, jos minulla vielä sentainen sydän olisi, joka itsensä kokonaan sinulta uudistaa ja puhdistaa antaisi! O siunaa toki minun ulkonaiset kipuni sieluni hyväksi. Anna minulle woi-
maa, tulla uudeksi ihmiseksi, joka sinun

Kuwasi jälkeen luotu olisi; sillä jos minä en uudestaan synny, niin en taida minä sinun waltakuntaasi nähdä. Sentähden synnytä minua uudestaan edessäsi, ja lähetä sinun walosi ja henkesi, joka minua iankaikkisuuteen saattaisi, sinun rakkaan Poikaasi karsimisen ja kuoleman kautta, Pyhäin Hengen woimassa, jolle minä nyt annan, niin hywin kuin suinkin taidan, ajalliseksi ja iankaikkiseksi hyväkseni. Amen.

9. Röyhryttäminen Jumalan edessä

1. Cor. 11: 32. Koska me tuomitaan, niin me Herralta kurtetaan, ett'emme maailman kansa kadotettaiji.

O Sinä armollinen, laupias Jumalani ja Isä! minä walitan ja tunnustan sinulle, että minä olen tähän asti paljo enemmän itselleni ja maailmalle elänyt, kuin sinulle. Mutta se pahoittaa minua sydämmellisesti, että minä tätä lyhyttä elämäni aikaa niin wäärin käyttänyt olen. Sentähden tunnustan minä nyt, että minua synnyteini tähden etsiskelet, ja tämän sairauden minulle lähetit, että minua kutsuisit ka-

tumukseen. Sinä, Herra, tuomitset minua oikein, ja kiritat minua, etten minä maailman kanssa kadotettaisi. Tällä sairauksella muistutat sinä minulle kuolevaisuuttani, ja tahdot opettaa minulle, että elämälläni määrä on, ja että minun täytyy täältä pois lähteä. Niin anna siis tämä ruumiillinen sairauteni sieluni lääkitys olla, että hän sen kautta paranisi. Warjele minun sydäntäni ja mieltäni, Herrani, Jesuksen Kristuksen rauhalla, peitä minua sinun warjollasi ja kilvelläsi kaikkia saatanan tulisista nuolia vastaan. Tiedäthän sinä Herra, että minä sinun kättesi teko olen; me olemme sawi, sinä sawen walaja. Minun Herrani ja minun Luojani! ethän sinä hylkää, että wihasstasi muserra kättesi tekoa; olethan sinä minun wetänyt äitini kohdusta, ja olet minun turwani ollut, koska minä vielä olin äitini rinnoilla. Jos siis tahtosi on, niin osota minulle laupeutesi, niinkuin Kuningas Hiskialle, jolle sinä lisäsit wiisitoista vuotta elämän ajaksi. Ja jos siis tämä tauti ei liene minulle kuolemassi, niin wahwista taas minua, Herra,

sillä minä olen sangen heikko. O sinä tai-
 waallinen Lääkäri Herra Jesu Kriste, ota
 minua lääkitäwäksesi, huojenna minun
 kipuni ja paranna minua sinun haavoillasi,
 anna katkeran karsimisesi ja kuolemasi mi-
 nun lääkitykseni olla. Herra, anna mi-
 nun tarttua sinun waatteisi liepeesen, se-
 on, sinun Sanaasi ja Sakramenttiisi, joilla
 sinä waatetettu olet, ja pyhitä minua,
 että minä sinusta ulostäywällä woimalla
 terweeksi tulisin. Mutta jos sinun tah-
 tosi olisi että minä tämän sairauden kautta
 kulkisin kaiken maailman tietä: sillä enhän
 minä isiäni parempi ole; niin anna waan,
 Herra! palweliasi lähteä täältä rauhas-
 sa, niinkuin sinä sanonut olet, sillä minun sil-
 mäni owat nähneet sinut, minun Wapah-
 tajani, joka valmistettu olet kaikissa kan-
 soissa walkeudeksi, walistamaan pakanoi-
 ta ja Sinun kansasi Israelin kunniaksi.
 Amen.

10. Sairaan rukous ennen Herran Ehtoollisen nautintoa.

Ps. 42: 3. Minun sieluni janoo Jumalata sitä elävää Jumalata.

O sinä suloisin Herra Jesu Kriste, sinä elävä Taiwaan manna, sinä kaiken armon lähde, kuinka sydämmellisesti halajan minä sinun taiwaallista rakkautesi atriata ja wirwoitusta! Kuinka himoitsee sieluni voimallisten ruokaa ja juomaa! Koska palweliasi, Profeta Elias, ollen suuressa ahdistuksessa makasi kormessa pensaan warjossa, tuli Enkeli hänen tykönsä ja toi hänelle hiilillä paistettua leipää ja tuoppillisen wettä, jolla hän itsensä niin wahwisti, että hän sitten taissi matkustaa neljäkymmentä wuorokautta syömättä ja juomatta. Että siis minäkin sielussa ja hengesä oikein wahwistetuksi tulisin, ah, niin tule Sinä, liiton suuri Enkeli, minun tyköni, joka niin suuressa kiwussa makaan tällä tauti-wuoteellani, ja kenties minun pi'an täytyy antautua viimeiselle kuolema-matkalleni, tule sinä itse minun tyköni

ja tuo minulle sinun pyhä Ehtoollisesi ja ja siinä totisen ruumiisi ja weresi. Niinkuin peura himoitsee tuoresta wettä, niin minun sieluni halajaa sinua Jumala. Minä en laske sinua, elles siunaa minua. Katso, tässä makaan minä sinun kaikkein pyhim-päin kaswoisi edessä, niinkuin nälkäinen lapsi, jolla niin suuri tarwe sinun awuustasi on: rawitse ja wahwista minua elämän leiwällä! O sinä suloinen leipä, sinä woimallinen sielun leipä, sinä makia Taiwan leipä! joka sinusta mahdollisesti syö (ah Herra, te'e minua mahdolliseksi!), hän elää iankaikkisesti. Djenna ja tähtä minulle kalkkisi, että minä juopuisin huoneesi rikkaista tawaroista. Sinun wia-toin, pyhä weresi, Uuden Testamentin weri, puhdistakoon minua kaikista synneistäni. O Herra Jesu! sinä kutsut kaikkia isoowaisia ja janowaisia sieluja tykösi, ja puhuttelet heitä lohduttawaisilla ja wirwoittawaisilla sanoilla: katso, minäkin odotan tätä lohduttawaista wirwoitusta. Sinä olet sanonut, joka sinun tykösi tulee, sitä et sinä heitä ulos: katso, Herra, minä

tulen. Herra Jesu, nyt tulen minä tykösi, älä minua heitä ulos, sinä uskollinen Lunastaja. Amen.

11. Sairaana rukous pyhän Ehtoollisen nautittua.

1. Mos. 32: 30. minä olen uähnyt Jumalan kaswoista kaswoihin, ja minun sieluni on wapahdettu.

Minu sieluni ylistää Herraa, ja minun henkeni iloitsee Jumalassa minun Wapahdajassani; sillä hän on suuria töitä minulle tehnyt, joka on woimallinen, ja jonka nimi pyhä on. Katso, rakas Jumala, minulla oli suuri lohduituksen tarwe, mutta sinä olet sieluni sydämmellisesti vastaanottanut, etten minä katoaisi; sinä olet ei ainoastaan synteäni pois heittänyt, waan päälliseksi olet minulle poikasi lihan syöda ja hänen werensä juoda antanut, että Kristus minusa ja minä taas hänessä olen, ja ettei minusa mitään kadottawaista löydy. Nyt elän minä totisesti; kuitenkin en minä, waan Kristus elää minusa, ja tiedän,

että, koska minä olen syönyt hänen lihan-
 sa ja juonut hänen werensä, minulla myös
 ijankaikkinen elämä on, ja herätetään hä-
 neltä viimeisenä päivänä. Ja koska mi-
 nulla nyt tämä Herra on, niin minä en
 kysy Taimasta eikä maata; jos vaikka mi-
 nun ruumiini ja sieluni waipusi, niin on
 kuitenkkin tämä aina minun sydämmeni loh-
 dutus ja minun osani. Minä tahdon hä-
 nessä pysyä enkä eritä hänestä, siksi kuin
 hän tahti siunaa minua ruumiin puolesta
 ja parantaa minun, tahti saattaa minun
 Isänsä huoneesen, jossa on monta asuin-
 siaan. Sillä nyt olen minä wahwa siitä,
 ettei kuolema eikä elämä, eikä Enkelit ei-
 kä esiwallat, eikä wäkewyhydet taida minua
 Jumalan rakkaudesta eroittaa, joka on
 Jesuksessa Kristuksessa, ja että minä olen
 pysyvä Jumalan edessä, koska minä olen
 pyhyiden pu'ulla waatetettu ja Kristuksen
 wanhurskauden hameella pu'ettu, ja tuon
 sen myötäni, jonka tähden Jumala meille
 kaikki lahjoittaa. Tee nyt, Isä Jumala
 ja minun elämäni Herra, kansani pyhän
 suosiosi jälkeen, sillä sinun tahtosi on pa-

ras. Minä olen sinun ja minun aikani seisova sinun kädessäsi! Amen.

12. Saira-an kiitos-rukous parattua-nsa.

Pf 50: 23. Joka kiitosta uhraa, se ylistää minua, ja siinä on se tie, että minä osotan hänelle Jumalan autuuden.

Kiitä Herraa, minun sieluni, ja kaikki, kuin minusa on, hänen pyhää Nimeänsä. Kiitä Herraa minun sieluni, ja älä unhotta, mitä hyvää hän sinulle tehnyt on, joka sinulle kaikki syntisi anteeksi antaa, ja parantaa kaikki sinun riköksesi, joka henkesi päästää turmelluksesta, ja sinua kruunaa armolla ja laupeudella. Sillä Herran hyvyys on se, etten minä ole vielä kadotuksessa; hänen laupeudellansa ei ole yhtään loppua, vaan on joka aamu uusi, ja hänen uskollisuutensa on suuri. Minä olen sinulle, Jumala! luvannut, että minä tahdon kiittää sinua; niin tahdon minä nytkin sinulle kiitosta uhrata, ja täyttää lupaukseni, että minua auttanut olet. Minun huuleni ja sieluni, jotka pelastanut

olet, ovat iloiset ja ylistävät sinua. Kuoleman nuorat kietoiwat minua, minä ajattelin usiasti: "Nyt on jo loppu käsisä!" Minä kuitenkin kuin kurki ja pääskyinen, ja waikeroitsin niinkuin mettinen: "Herra! minä kärsin tuskaa, huojenna se minulta!" "Mutta sinä olet sieluni kuolemasta pelastanut, walitukseni äänen olet sinä kuullut, ja murheeni iloksi muuttanut. Monet sanoiwat sielulleni: "hänellä ei ole yhtään apua Jumalalta!" Kuinka suuret ovat sinun ihmeesi, joitas minulle osottanut olet! Minä tahdon julistaa heitä ja niistä puhua, niin kauwan kuin minä elän. Ylistetty olet sinä, Herra! joka päivä, ja kiitetty olkoon sinun Nimesi aina ja iankaikkisesti. Mutta sinä Herra älä käännä laupeuttasi pois minusta, waan täytä se hyvä työ, jonka minussa alkanut olet, ja wahwista minua jokapäiwä aina enemmän ja enemmän, ja saata minua hyväällä hengelläsi oikeata tietä, etten minä tästä edes syntiä tekisi, ettei minulle jotain pahempata tapahtuisi, waan että minä koko elinaikani palvelisin sinua pyhyydessä ja

wanhurskaudessa, niinkuin sinulle otollinen on. Anna hyöhytesi ja uskollisuutesi jopapaitasaa warjella minua, ja anna pyhille enkelillesi käsky minusta, että he kotomattkallani johdattaisiwat minua, että he käsisänsä kantaisiwat minua, etten jalkaani kiween loukkaisi, tahi onnettomuuteen joutuisi. Mä luowu minusta, Herra, minun apuni! että minä aina sinun funniatafi ylistäisin, enkä lakkaisi. Herra, minun Jumalani! minä tahdon iankaikkisesti kiittää sinua. Amen.

IV. Rukouksia kuoleman häädässä.

1.

Luc. 24: 29. Ole meidän kanssamme, sillä ehto joutuu.

Herra Jesu Kriste, sinä elämän ruh-
tinas ja autunden Kuningas, sinä, jontä
käsisä kuoleman ja helwetin awaimet
owat, minä tunnen itseni jo pi'an täy-
tyvän eritä täältä; minä olen maa, ja
maaksi pitää minun jälleensä tuleman, josta

minä otettu olen. Älä anna, o Herra!
 minun kuolemata kauhistua, jonka näen
 silmäni edessä, vaan lohduta minua kuoleman
 hädissä ja kivuisa. — Minä kiitän
 sinua, sinä minun Isäni Jumala, ettäs
 armoisfasi olet antanut minun tulla
 kristillisen Seurakuntasi jäseneksi, ettäs mi-
 nua autuaaksi tekewään usioon auttanut
 ja minua siinä tähän asti pitänyt olet: pidä
 minua siinä loppuuni asti; älä anna mi-
 nun langeta oikean Uskon lohdutuksesta,
 etten minä kuolisi hengellisesti. — Tai-
 waallinen Isä, ehto joutuu ja minun elä-
 mäni päivät ovat loppumaisillaan; ole
 minun kassani. Ota minua rauhaan,
 Herra Kriste, ja anna minun hiljaan nuk-
 kua, anna minun lähteisäni, niinkuin Ste-
 fanuksen nähdä Taiwaan awoina. Herra
 Jumala, Pyhä Henki, älä luowu minusta,
 siksi kuin sielu ja ruumis eriaa, lyhennä
 minulle kuoleman tuska, ja ota minut ar-
 mosfasi tästä wihelijaisesta elämästä ja
 murheen laaksoista tykösi Taiwaasen. Her-
 ra Jesu Kriste, sinä joka synteimme täh-
 den olet kuollut ja wanhurstautemme täh-

den herätetty ylös! Koska tämä maallinen kuolewainen majani rikkauntuu ja ruumiini maaksi ja tuhaksi tulee: niin anna minulle viimeisen pasuunan aikana luonollisen ruumiin siaan hengellinen ruumis, ja joka kylwetään turmelluksessa huonona, anna sen nousta turmelemattomana kunniasa ja wäkewyydessä; Kirkasta minun ruumiini, että hän Herran Kristuksen Kirkastetun ruumiin kaltrainen olisi. Minä halajan itse tyköni lapsuuden perään, iloitsen tulewista hywyksistä, kunniasta ja autuudesta, ja odotan ilauttawaista tulewaisuutta ja minun ruumiini lunastusta ijankaikkiseen elämään, Jumalan lupauksen jälkeen. Minä uskon rauhan olewan valmistetun Jumalan kansalle, jossa he ijankaikkisesti iloita saawat, ja wanhurskaat pitää loistaman kuin aurinko heidän isänsä waltakunnassa. Herra Kriste, sinulle elän minä, sinulle kuolen minä, joko elän eli kuolen omasi aina olen. Minä olen sinun ja sinä olet minun, sinun haltusasi olkoon sieluni, sinä olet kyllä suojelewa häntä, sinä olet hänen lunastanut, sinä toti-

nen ja uskollinen Jumala. Herra, sinä joka olet tulewa tuomitsemaan eläviä ja kuolleita, anna minun hyvällä tunnolla ja iloisena ilmestyä tuomio-istuimesi eteen. Ole minun puolustajani, aseta minut lampaksi joukkoon oikealle puolellesi, ja anna minun ikolla kuulla: "Mäne Herrasi iloon!" Anna minun tulevaisuudessa sinun kanssasi asua ja rukouksella ja ilo-weisulla sinua ijankaikkisesti palwella sinun armosi tähden. Amen.

2.

Math. 25: 11: Herra, Herra, avaa meille!

Sjankaitkinen Jumala, sinä armias ja uskollinen Luoja, katso, nyt seison minä iäisyyden portilla. Muutamain hetkein eli räpähysten kuluttua olen minä jo kenties eronut tästä näkymäisestä maailmasta. Ah, älä toki jätä minua tässä raskaassa kamppauksessa! Ah, ole johdattajani tiellä sinun tykösi! Ah, Jesu, Daawetin poika, armahda minua! Ah! sinä Jumalan karitsa, joka otat pois maail-

man synnit, ole minulle armollinen ja an-
 na minulle rauhasi! Ah, awaa minulle elä-
 män portti! Ah, awaa paratiisi, joka syn-
 nin tähden sul'ettu oli, ja ota minua ar-
 moisfasi tykösi, niinkuin sitä katuwaista
 ryöväriä, sillä sinulla on helwetin ja kuo-
 leman awaimet! O Jesu, valmistakoon si-
 nun haawasi minullen tien kaidan portin
 läpitse; sinun weresi auttakoon minua voit-
 tamaan. Minä olen suuressa velossa ja
 kiertelein sinun kätesi alla. Ah päästä
 sinä, o minun wapahajani, kaikki synnin
 siteet irralleen, että urhoollisesti kilwoitte-
 lisin ja sinun kanssasi wapaasti ja lohdu-
 tettuna astuisin kuoleman kautta elämään.
 Ah, pyhä Henki, sinä korkein lohduttaja
 kaikessa hädässä, awaa minulle armoisfasi
 jumalallisen laupeuden owi. Ah awaa mi-
 nulle Isän sydän; sillä sinulla, ollen Pojan
 Henkenä, on siihen awain, sinä awaat, ei-
 kä kukaan taida sitä sulkea. Sentähden
 anna minun löytää owi siihen totiseen
 rauhaan eikä tulla häpiään. Muutoin
 minä en tietä yhtään pako paikkaa eikä
 neuwoa Saiwaassa eikä maassa, kuin si-

nun sula armosi, o Jumala, minun Lunastajani! Anna minun ainoastaan elää ja kuolla totisessa katumuksessa. Ja anna minun, o Jesu, uskoa Sinun päälle, etten minä kuolemata näkisi iankaikkisesti. Amen.

3.

Phil. 1: 21. Kristus on minulle elämä, ja kuolema on minulle voitto.

Herra Jesu! sinä elävän Jumalan poika, sinä joka ainoa lääkäri olet, joka ruumiini kiivot ottaa ja sieluni iankaikkiseen elämään saattaa taidat! anna pyhän ristisi ja kuolemasi minulle hyväksi tulla, ja pyhän ansiosi olla välittäjänä Jumalan vanhurskauden ja minun tottelemattomuuteni välillä. Ota sieluni pois rauhaan näistä ajallisisista kiivoista; sillä minä huudan pyhän Stefanuksen kanssa: **H e r r a J e s u ! o t a m i n u n h e n k e n i !**

Herra Jesu, sinä kaikkein niiden Lunastaja, jotka sinuun uskaltavat! älä jätä minua, joka tässä hätäissä toivon sinun

laupeuteesi. Anna myös sen ihanan ja autuaaksi tekemän äänen korwissani kaikua, jonka annoit kuulua ryömäriksin ristillä: Tänapäivänä pitää sinun oleman minun kanssani paratiisissa. Sillä minä sanon sydämmellisesti Apostolin kanssa: minä halajan täältä eritä ja olla Herran Kristuksen tykönä!

Herra Jesu, minun Lunastajani ja autuaaksi tekijäni! sinä näet kuinka kavalaa Saatana on, joka ei siihen tyhydy, että hän tässä elossa käy kuin kiljuva jalopeura, etsein kenen hän nielisi, waan myös kiusaa ja wainoo erinomattain sinun lapsiasi, koska he heikkoimillaan ja lähellä loppuansa ovat. Minä rukoilen sinua minun Lunastajani! sinun hymyhtesi tähden, jota sielulleni osottanut olet, että nyt tämän pahan wihollisen ajaisit pois minusta, ja wapahtaisit minun sieluni. Hän tahtoo minua kaubistaa kuolemalla, jonka syntini ansaineet ovat; mutta lohduta sinä sieluni pyhällä Hengelläsi, ja anna sen olla wakuutettuna ijankaikkisesta elämästä, jonka sinä minulle werelläsi ansainnut olet.

Suojenna kipunni, lisää minulle uskoa ja kärkeä, ja jos sinun pyhä tahtosi niin on, niin te'e minun kärkekseni pi'än loppu, sillä minun sieluni rukoilee sinua sydämmellisesti Simeonin kanssa: Herra! laske sinun palweliaksi rauhaan määräämään sanas jälkeen. Amen.

4.

Luc. 23: 46. Sinun käsiisi minä annan henkeni.

Herra Jesu Kriste, minun turwani, ylöspitäjäni, auttajani ja suojelijani, johon minä iankaikkisesti uskallan! sinulle elän, sinulle kuolen, omasi aina olen: sillä sinä olet kaikki maksanut, mitä minä taiwaalliselle Isälleni olen welkaa. Sentähden annan minä ruumiini ja sieluni sinun käsiisi, ja mitä minulta tässä viimeisessä hädässäni puuttunee ymmärryksen ja woi-
mien puolesta, tähtä ja toimita sinä se sinun runsaalla ansiollasi kaikkein pyhim-
mällä katkeralla piinallasi ja kuolemallasi, ja sinun suurella sanomattomalla rakkau-
dellasi ja armollasi, että minä Taiwaan

taloon pääsiin, ja iankaikkisesti tykönäsi elää ja asua mahtaisin. Siitä on sinua sieluni täällä ajallisesti kuolemaan asti kiittävä, ja siellä aina ja iankaikkisesti ylistävä. Amen.

5.

Job. 19: 25—27. Minä tiedän minun lunastajani elävän; ja hän on minun maasta herättävä ylös, ja vaikka minun nahkani ja tämä ruumis laakastuu, saan minä kuitenkin lihassani nähdä Jumalan hänen minä olen minulleni näkevä, ja minun silmäni katsovat häntä, ja ei kenkään outo.

O sinä kolmi-yhteinen Jumala, näin autuuden minä sinun halttuusi, suojellukseesi ja armoosi; kalliisti ostetun sieluni annan minä halttuusi; minä kuolen ja olen taas nousewa ylös; minä kuolen ja olen iankaikkisesti Taimaan ilossa asuwa. O kolmi-yhteinen Jumala, saata minua rauhaan, kunniaan; lyhennä kipuni, makeuta kuolema-hetkeni, lohdata minua pyhän Henkeksi sisällisellä lohdutuksella, älä sitä minulta pois ota, Jesuksen ansiolle elän ja

Kuolen minä. Anna minun pi'an katsella
iloisia kasvojasi ijanikaikkisessa Taiwaan
ilossa. Amen.

6.

Slm. 1. 21: 4. Ja Jumala on pyyhkiwä pois kaikki khy-
neleet uskovaisten silmistä, ja ei kuolemata pidä sil-
len oleman, eikä itkua, eikä parkua eikä kipua pidä sil-
len oleman.

Ah Jesu minä iloitsen tällä hetkellä,
koska minä saan firkaistetuilla silmillä
nähdä sinun ystävällisiä kasvojasi. Sil-
loin on ruumiini loistawa kuin aurinko,
ja silmäni eivät enään ole kostiat khyne-
listä, waan täynnänsä waloa ja firkkaut-
ta. Sinun tykönäsi löydän minä ilon ja
lohdutuksen. Täällä olen minä matka-
mies, mutta sinun tykönäsi oikeassa ja i-
janikaikkisessa Isän maassani. Amen.

7.

Sesaia 43: 5. Älä siis nyt pelkää, sillä minä olen sinun
tykönäsi.

Ah armollisin Jumala, auta minua
kärsimissani ja kuolema hetkelläni; o mi-

nun Jumalani, ainahan sinä olet ollut armollinen Jumalani ja auttajani, ah ole siis nytkin. O Jesu! ole tykönäni, sillä ehto joutuu ja elämäni päivä on laskeutunut. O, suloisin pyhä Henki! vahvista minua, pidä minua oikiassa uskoissa loppuuni asti, valista minua ijankaikkiseen elämään. Minä tahdon kuolla Jesuksen wereen ja haavoihin: sille elän minä, sille kuolen minä, hänen ansioonsa luotan minä. Amen.

8.

Ps. 73: 23, 24. Kuitenkin minä pysyn alati sinun tykönäsi; sillä sinä pidät minun oikiasta kädestäni, sinä talutat minua neuvoillasi, ja korjaat minua viimein kunnialla.

Rakkain Herra Jesu, sinun kuoleman kamppauksesi ja werisen hikiäsi kautta auta minua, minä en luovu sinusta, ah pysy sinäkin minun tykönäni Jesu, kuin kamppaukset päälleni tulevat, niin auta minua kilvoittelemaan ja voittamaan; koska sydämmeni hätä suureksi tulee, niin saata minua hädistäni. Sinun omaisuutesihan

minä olen, sentähden johdata minua kaikesta hädästä iloon, riemuun ja kunniaan. Jos sinä olet minun tyköni, niin minä en pelkää, sillä minä olen silloin autuas, ja saan sinun ilohosi sisälle astua. Amen.

9.

1 Mos. 49: 33. Ja koska Jaakoppi lopetti käskyn lapsillensa, pani hän jalkansa kokoon vuoteessa ja loppui.

Armollisin Jumala, rakas taiwaallinen Isä, sinä kiiruhdat loppuani, ja tahdot ottaa minua ijäiseen Taiwaan valtakuntaasi, johon minä sydämmen halulla tahdon sinua seurata. Mutta koska rakkaat omaiseni jäävät jälkeeni syvään murheeseen, niin rukoilen minä sinua Wapahatajani Jesuksen ja hänen kalliin ansiositähdän, että heitä murheisansa runsaasti lohduttaisit, että kääntäisi isällistä sydäntäsi pois heistä, ja wetäisi heiltä sulosta kättäsi, waan että antaisit heidän runsaasti tuntea, ettes isällistä kättäsi heiltä pois ottanut ole. Anna heidän ajallansa autuaallisesti seurata minua sii-

hen oikiaan Sänmaahan, jossa me kaikki yhdistettyinä sinua lauskaamata ja ilolla kiittäisimme ja ylistäisimme. Niinkuin sinä heidät minulle antanut ja uskonut olet, niin annan ja uskon minä he sinulle taas takaisin; sinä hellä Sän sydän olet sen paremmin tekewä, kuin me ymmärrämmeän; minä heidän kaikki omani ja heidän huolen- ja sinulle, kyllä sinä olet heistä huolen pitävä. Amen, Jesuksen Nimeen. Amen.

10. Läsnäolewaisten rukous kuolewaisen edestä.

Ap. E. 15: 40. Paawali matkusti, Jumalan armon haltuun annettu weljiltä.

Jumala, sinä joka olet aina meidän turwamme ja pakopaikkamme, meidän apumme suurimmisakin häädissä ja tuski- sa, kuin meitä kohdanneet owat, sinä joka itse olet meitä käskenyt huutamaan sinua awuksemme häädässä, ja odottamaan sinun apuasi: katso, me kor'otamme yksimielisesti äänemme sinun tykösi, ja rufoilemme sinua sydämmellisesti, ettäs antaisit rukouksem-

me pilwein läpitse tunkeutua ja tulla sinun eteesi. Tässä maata edessäsi eräs sinun luotuistasi; ihminen, joka on jo niin liki kuolemata, että hän sen kansa kampailee, ja me joka röpäys odotamme hänen sielunsa eroamista. Ah, pyhä Isä, tämä on se viimeinen hetki, jona hänen ruumiinsa ja sielunsa näänthy ja jolloin vihollinen kowimmasti wainoo häntä. Sentähden auta häntä armollasi, ja päästä armollisesti hänestä kuolemaan tuskat, sillä onhan hänkin sinun lampaasi ja omaisuutesi. Sinä kaiten armon Jumala, sinä joka hänen ijäisen kunniaasi Jeesuksessa Kristuksessa kutsunut olet, waiwista nyt häntä woimallisesti, että hän hywän kilwoituksen kilwoittelisi, uskon pitäisi, eikä elämätänsä sinun tähtesi rakastaisi kuolemaansa asti, ilolla halajaisi täältä eritä ja olla Kristuksen kansa. Älä anna hänen olla niitten kaltainen jotka pakenevat ja kadotetaan, waan niitten, jotka uskowat ja pelastawat sielunsa, että hän kuolisi Herrassa, ja jo tänään tulisi kutsuttuin, walittuin ja uskowaisten tykö Saiwaaseen.

Jesu Kriste, sinä elävän Jumalan Poika, sinä joka kuolemalla olet kuoleman haltialta Saatanalta ottanut voiman pois, ole sinä tämän kuolevaisen puollustaja Taiwaallisen Isäsi tykönä, äläkä anna häntä kädestäsi temmattaa. Niinkuin häntä rakastit, jo ennen kuin maailman perustus lausettu oli, ja olet itsesi uhraannut hänen edestänsä, niin anna siis hänen sinussa kiini riippua, sillä kuin hän kuolemasta elämään pääsee, äläkä anna hänen maistaa kuoleman kätkeruutta. Suuda hänen sydämensänsä: "Joka uskoo minun päälleni, hän elää, ehkä hän kuollut olisi!" ja anna hänen jo tänään kansasi Paratiisissa olla, ja nähdä sinun kunniasi, jonka Taiwaallinen Isäsi sinulle antanut on. O pyhä Henki, joka olet meidän perintömme side meidän lunastukseksimme, älä eria tällä waiwaloisella hetkellä, waan lepää, niinkuin voiman ja wäkewyhyden henki, hänenki päälänsä lopullansa, ja auta häntä viimeistä wihollistansa kuolemata woittamaan, että hän kuolisi wanhurskaan kuolemalla, ja hänen loppunsa olisi heidän loppunsa kal-

tainen, ja ettei hänelle mitään wahinkota toiselta kuolemalta olisi. O sinä pyhä Kolminaisuus, ole sinä hänen tykönsä, ettei hän pelkääsi tässä pimiässä kuoleman laaksossa, waan osota hänelle autuudesi, ja anna hänen sinun tykönsä elää iankaikkisesti. Pelasta händä tästä pahasta ja auta händä Taimaalliseen waltakuntaasi Kristuksen haawain ja ansion tähden. Amen! Sinun käsiisi annamma me hänen hengensä, sinä olet hänen lunastanut, Herra, sinä uskollinen Jumala! Kiiruhda händä auttamaan ja älä ole kaukana! Amen.

11. Toinen samanlainen rukous.

Ps. 121: 5. Herra kätkeköön sinua, Herra on sinun warjosi sinun oikealla kädelläsi.

O hyvä Jumala, armollisin Isä, sinä olet meidän pakomme, wälewyytemme ja apumme hädißämme. Anna pyhät kaswofi loistaa palweljasi ylitse, joka nyt eteesi ilmestytwä on. Pese pois kaikki hänen syntinsä, o Herra Jumala! Jesuksen Kristuksen kalliilla werellä, ettei niitä koskaan tuo-

miolla muistettaisi; lisää hänelle uskoa, vapahda hänen sielunsa wihollisen wallasta; lohduta häntä pyhällä Hengelläsi, ja anna hänen tällä hetkellä tuntea, että sinä hänen hyvä ja laupias Isänsä, ja hänen sulasta armosta sinun rakas lapsesi on; älä anna hänen hukkaantua, jonka kalliilla werelläsi niin kalliisti ostanut olet. Ota hänen sielunsa ylös taiwaalliseen paratiisiin, niinkuin sinä ryöväarin sielun ristillä vastaan otit. Anna hänen sielunsa enkeleiltä kannettaa, niinkuin sen köyhän Latsaruksen sielu, ja lainaa hänelle iloinen ylösnousu viimeisenä päivänä. Kuule, o kaimien armon Isä, meitä, hänen siassansa. Kuule Poikaasi, meidän ainoata Lunastajaamme ja wälimiestämme, joka istuu sinun oikealla kädelläsi ja rukoilee meidän ja kaimien edestä, ja ole meille armollinen sinun kalliin weresi ja katkeran kärsimisiesi ansion tähden. Tästä uskallukses sa annamme hänen sielunsa isällisiin käsiin. Amen.

12. Rukous äskien kuolleen edestä.

1 Thess. 4: 14. Jos me uskomme; että Jeesus on kuollut ja noussut ylös, niin on Jumala myös ne, jotka nukkuneet ovat, Jeesuksen kautta tuopa edes hänen kanssansa.

Herra, kaikkivaltias Jumala ja Isä, lainaa tälle eronneelle Kansakristityllemme ijäisen ilo ja rauha rakkaan Poikasi Jeesuksen tähden, anna hänelle loistaa iankaikkinen walkeutesi, herätä häntä viimeisenä päivänä ja anna hänelle iankaikkinen elämä. O uskollinen Herra ja Lunastaja Jeesu Kristo, johdata ja saata tätä sielua, jonka itse pyhälä werelläsi ostanut olet, tästä murheen laaksoista Jumalan kunniaan, ja kaikkein pyhäin Patriarkkain, Profetain, Apostolein, Martyreihin ja kaikkein uskovaisten Kristittyihin pariin, sinun pyhän Nimesi tähden. Amen.

13. Rukous hautaamisen jälkeen.

Jes. 57: 2. Ja jotka toimellisesti waeltaneet ovat tulewat rauhaan ja lepäävät kammioissansa.

Rakkain Isä, sinä kuolematoin Jumala! sinun wuotesi pysyvät ajasta aikaan, mutta me katoamme ajassa; sillä kaikki li-

ha on kuin ruoho, ja kaikki ihmisen kun-
 nia kuin kedon kukkanen; ruoho kuituu
 pois, kukkanen lakastuu. Rakkaain Isä,
 sen jonkas käsittömättömästä neuvoastasi
 annoit kuolla, hänen olemma me nyt saat-
 taneet lepoonsa. Hänen elämänsä on työ
 ja waiwa ollut; minä menen tosin hänen
 tykönsä, mutta hän ei tule minun tyköni.
 Me kiitämme sinua kaikesta sydämmeestä,
 että häntä sielunsa autuudeksi kristillises-
 sä uskossa ja rakkaan poikasi tuntemisesä
 loppuun asti pitänyt olet, ja olet antanut
 hänen ilolla eritä tästä murheen laakso-
 ta. Sinä joka olet Jesuksen herättänyt,
 ja olet woimallasi meitäkin herättävä, lai-
 naa hänellenkin kaikkein uskovaisten kans-
 sa iloinen ylösnousemus, että me pyhillä,
 puhtailla filmillä toisemme taas näkisim-
 me, ja ilolla kokoontuisimme. Anna mei-
 dän, Herra Jesu, sinä joka et kuolleitten,
 waan eläwitten Jumala olet! Kohtuudella
 ja kristillisesti surra häntä, ettemme mur-
 hettisi kuin pakanat, joilla ei yhtään tu-
 lewaisen elämän toivoa ole. Anna mei-
 dän muistaa, että kuolewaiset olemme, et-

tä jokapäivä katuraisella elämällä itsiämme kuolemaan valmistaisimme, ettemme kuoleman hirveätä muotoa kauhistuisi, vaan uskossa autuaallista loppua odottaisimme. Herra Jesu, kuolemisella on aikansa: koska siis meidän aikamme ja hetkemme tulee, niin ota meitäkin armosasi tästä murheen laaksoista tykösi Taiwaaseen; mutta siksi kuin me tästä wihelijäisyydestä kotia pääsemme, pidä meitä oikeassa uskossa ja jumalisesa elämässä. Amen.

5. Rukouksia raskaana ollessa ja synnyttäessä.

1. Raskaana ollessa.

Ps. 127: 3. Katso, lapset ovat Herran lahja, ja kohdun hedelmä on anto.

Minun Herrani ja Jumalani, Sinä olet minun pyhään awiosäättyyn kutsunut ja nyt hedelmälliseksi tehnyt. Meidän täytyy lapsia kiwulla synnyttää, se on meidän synti welkamme. Niin anna siis, o Jumalani ja Isäni, kantaa ristiäni kärsiwäl-

lisyhdellä, ja kaikki surut ja raskaudet voit-
 taa totisella autuaaksi tekemällä usdolla ja
 onnellisen synnyttämisen iloisella toivolla.
 Warjele minua tässä tilassani kaikesta
 waarasta ja wahingosta, säikäyksestä ja
 wihasta, pahoista ajatuksista ja luuloista
 ja kaikesta siitä, mikä minulle eli kohtuni
 hedelmälle wahingollinen olisi. Anna käs-
 ky Enkeleillesi minusta, että he warjelisi-
 wat minua kaikilla teilläni. Minä tiedän,
 o Herrä, ettei tahdottasi mikään kohtaa
 minua, ja että sinua rakastawille täytyy
 kaikki heidän parhaaksensa olla. Niin an-
 na minulle rakkaus kaikessa sinua ja käs-
 kyjäsi kohtaan. Lyhennä hädän ajalla mi-
 nun kipuni, pelkoni ja ahdistukseni; käännä
 murheen iloksi, nähtyäni terween, elä-
 wän ja sinun kumasi kaltaiseksi luodun lap-
 sen. Ah Jumala, minä olen sinun köyhä
 piikasi! minä toiwon sinuun elämässä ja
 kuolemassa; te'e kanssani, kuins hywäksi
 nä'et, ja siunaa minua ruumiin ja sielun
 puolesta; siunattu olkoon myös minun ruu-
 miini hedelmä sinulta: niin pitää minun
 sydämmeni sinun ianjaikeinen asuntosi ol-

la, ja suuni pitää aina sinun kiitostasi täynnä oleman. Kuule minua Jesuksen Kristuksen tähden. Amen.

2. Synnyttävän vaimon rukous.

Ps. 142: 2, 3. Minä huudan Herran tykö minun äänelläni; ja rukoilen Herraa minun äänelläni; minä wuodatan ajatuksieni hänen edessänsä; ja osotan hänelle minun hätäni.

Ah, armollinen ja laupias Jumala, sinä olet sanonut: "Awuksesi huuda minua hädässäsi, niin minä tahdon auttaa sinua, ja sinun pitää kunnioittamaan minua." Tämän armollisen käskysi turwissa tulen minä tälläkin hetkellä tykösi, minun Isäni. Minä huudan sinua hädässäni awukseni, ah kuule ääneni, äläkä peitäi walitukseni edessä. Muista, että minä sinun lapsesi olen: ah älä anna minun toki ylitse woimieni kipua tuntea. Herra, koska minä hädässä olen, niin auta minua; Jesu, Sinä Eawetin poika, armahda minua! pyhän syntymisesi ja ihmisesi tulemisesi tähden auta minua, rakas Herra Jumala! Ole tykönäni, auta ja ilauta minua! Pyhä Henki, sinä lohduttaja kaikessa hädässä, lohduta

sieluani sillä, että olen pi'an äldiksi tule-
 wa. Saata hätäinen rukoukseni Jumalan
 istuimen eteen, ja kuin en pel'osta ja tus-
 kasta rufoilla tainne, niin rufoile sinä e-
 destäni Jumalata sanomattomilla huoka-
 uksilla. O sinä kolmehyhteinen Jumala, o-
 jenna kätesi minulle ja lapselleni. Oso-
 meisä voimasi, niin tahdomme ylistää ja
 kiittää sinua. Älä suo ruumiini hedelmän,
 niinkuin luotusi, wahingoitua tässä hädäs-
 sä, waan wahwista meitä armollisesti woi-
 mallasi. Herra Jumala, Laimaallinen Is-
 sä, armahda minua! Herra Jumalan Poi-
 ka, maailman Wapahtaja, armahda minu-
 a! Herra Jumala, Pyhä Henki, armahda
 minua! Amen.

3. Läsnaolewaisten rukous syn- nittäwan waimon edestä.

Gal. Saarn. 3: 2. Syntyä on aikansa, ja kuolla on ai-
 kansa.

Me rufoilemma sinua, o armollinen
 Isä, joka et tahdo lastesi kipua, katso tä-
 tä suurta tuskaa ja kuule tämän wibel-

jäisen piikafi murheellisia huokauksia. Ar-
 mahda tätä lastasi, jonka sinä Pojassasi Je-
 suksessa olet armoihin ottanut. Anna hänel-
 le syntinsä anteeksi, jotka suurentaisivat hä-
 nen kipunsa, ja anna hänen tuntea armosi
 Kristuksessa Jeesuksessa ja Pyhän Hengen su-
 loisen lohdutuksen, joka keventäisi tuskan-
 sa ja kipunsa, ettei hän ylitse voimansa koetel-
 luksi tulisi. Älä anna hänen nurista sinun
 pyhää asetustasi vastaan, vaan antautua
 mielellänsä sinun isällisen tahtosi alle ja syn-
 nynnämissen kiwut kärsiä tyytyväisellä mie-
 lellä. Lohduta häntä, että hänen kipunsa
 ovat pyhitetyt rakkaan Poikasi piinan kaut-
 ta, ja että ne hänelle uskonsa koetuksiksi
 määrättyt ovat. O Herra, lapsukainen on
 jo syntymäisillänsä, mutta koska voimia
 puuttuu synnynnämissään, niin emme meidän
 taida ensinkään auttaa häntä. Nyt on ai-
 noastaan sinun kuwauksesi ja armosi tar-
 pein; niin käännä siis hänen puoleensa i-
 sällinen sydämmesi ja laupeat silmäsi, wah-
 wista häntä pelastukseksensa ja awaja luon-
 non sive. Siunaa hänen työnsä, ja anna
 hänelle uusia voimia ja wahvuutta syn-

nyttämiseen; anna wäkewhytesi hänessä heikkossa woimallisen olla. Niinkuin piikain filmät katsowat emäntiensä käsihin, niin katsowat meidänkin filmämme sinun apuasi. Wahwista myös sitä heikkoa ruumiin hedelmätä, kannattamaan syntymisen häntää ja kipua. Warjele sitä kaikesta wahingosta, ja wedä hän aikansa äitinsä kohdusta. Herra Jesu, sinä joka olet tullut osalliseksi lasten lihasta ja werestä, armahda äitiä ja lasta, aläkä wiivy apuasi sinun pyhän nimesi tähden. Amen.

4. Kiitos onnellisen synnyttämisen jälkeen.

Ps. 116: 17, 18. Minä uhraan sinulle kiitos-uhria ja Herran Nimeä saarnan. Minä makian Herralle lupaukseni kaiken hänen Kansansa edessä.

Herra minun Jumalani! minä olen luvannut kiittää sinua; sentähden kannan minä eteesi huulteni uhrin, ja ylistän armoasi ja laupeuttasi, ettäs minun siitä suuresta hädästä ja pel'osta auttanut ja waimollisesta kuormastani päästänyt olet,

ja antanut minun nähdä ilolla ruumiini
 hedelmän, ja siis oikein haluni jälkeen o-
 let minua auttanut. Rakkain Isä! minä
 en muista enää sitä kipua, ilosta, että lap-
 seni terweenä ja ruumiin wirhettä maail-
 maan syntynyt on; mutta sinun laupeutta-
 si minä en taida unhottaa, kuins minulle
 tehnyt olet, waan tahdon siitä aina ja i-
 jankaikkisesti ylistää sinua. Herra Jesu
 Kriste! sinulle olkoon kiitos ja ylistys, et-
 täs tässäkin olet auttajani ja Wapahtaja-
 ni ollut, elämäni kuolemasta warjellut, ja
 rakkain lapseni onnellisesti ylöspitänyt.
 Anna myös, että näinä kuutena wiikkona
 rauhassa pysyisin, ja niitten kul'uttua rait-
 tiilla ruumilla ja hartaalla mielellä taas
 Temppeleihisi astuisin. Pidä edeskinpäin
 kohtuni hedelmätä elössä ja terweydessä,
 niin tahdon minä hänen pel'ossasi ja si-
 nulle kunniaksi kaswattaa, ja sen kanssa
 valmistaa ylistystäsi, täällä ajassa ja sit-
 ten ijankaikkisuudessa. Jumala pyhä Hen-
 ki! ole kiitetty ja ylistetty, ettäs juma-
 lallisella woimallasi ja suloisella lohduituf-
 sellasi olet minua wihelijäisyydessäni kai-

kesta hädästä auttanut. Oh lainaa armo-
si, että lapseni weden ja hengen kautta was-
tauudesta syntyisi, uskottomain joukosta
eroitetuksi, armosi waltakuntaan otetuksi ja
ijankaikkisesta autuudesta osalliseksi tulisi.
Ole wastakin apunani, että minä häntä
jumalalliseksi kunniaksesi, totisesä Jumalan
pel'osja ja kaikissa kristillisissä awuisa
kaswattaa woisin, niin me tahdomme mo-
lemmat sinua sellaisesta armosta ylistää
aina ja ijankaikkisesti. Amen!

6. Rukouksia myrskyssä.

1. Rukous myrskyyn pahaisa.

Mt. 50: 3. Kuluttawainen tuli käy meidän Jumalamme
edellä, ja hänen ympärilänsä wäkevä ilma

Kaikkiwaltias Jumala, Sinun Nime-
äsi pitää kaikkein woimallisten maan pääl-
lä kunnioittaman, ja sinua, ijankaikkista
Jumalata, palwelemaan pyhässä korituk-
sesä; sillä sinä olet Herrä korkeimalla is-
tuimella; sinä osotat waltasi ja woimasi

kaikin paikoin. Herran ääni kulkee suur-
 ten wöten päällä, kunnian Jumala ihli-
 tää. Herran ääni käy kunnialla ja woi-
 malla. Maa tärisee ja liikutetaan, ja wuor-
 ten perustukset liikkawat. Höyry käy hä-
 nen nenästänsä ja kuluttawainen tuli hä-
 nen suustansa, niin että se iskee tulta. Si-
 nun telttisi ympärilläsi on pimeä, ja mus-
 tat sakeat pilwet, joissa sinä salattuna olet,
 ja pimeys on sinun jaloisfasi. Kirkkaudes-
 tasi hajoowat pilwet; Herra ihlisee Tai-
 waassa, ja se Korkein antaa kuulua äänen-
 sä. Sinulle owat kaikki alammaiset; kaik-
 ki kappaleet tunnustawat sinun Luojaksen-
 sa ja wapisewat sinun jumalallisen Majes-
 teettisi edessä. Korkeat wuoret ja sywyh-
 det kauhistuuwat, koska sinä wihanen olet;
 Herran ääni liikuttaa kowet; Herra on Ku-
 ningas ijankaikkisesti. Hän antaa Kansal-
 lensa woiman, Herra siunaa Kansansa rau-
 halla. O hywä Jumala, warjele meitä wi-
 haltasi, anna meille syntimme anteeksi, walai-
 se kaswosi meidän ylitsemme ja ole meille ar-
 mollinen; säästä meitä, warjele meidän ruu-
 miimme ja elämämme, talomme ja karjam-

me Ukon leimaukselta ja wahingolta. Suo-
 jel^o wiljamme rakehilta, wedenpaisumiselta
 ja kaikelta wahingolta. O pyhä Suma-
 la, warjele meitä pahasta, äkillisestä kuo-
 lemasta, ja suojaa meitä, ettei meille mi-
 tään pahaa tapahuisi, Amen.

2. Kiitos-rukous myrskyn perästä.

Pf. 81: 8. Koska sinä tuskassasi minua awuksi huusit,
 niin minä autin sinua; minä kuulin sinua koska tuu-
 liispää tuli sinun päälle.

Kaikkivaltias Jumala, joka sanonut
 olet: "Awuksesi huuda minua hädäksäsi, niin
 minä tahdon auttaa sinua, ja sinun pitää
 kunnioittamaan minua;" me ylistämme ja
 kiitämme Sinua sydämmellisesti, ettäs rufo-
 uksemme armollisesti kuullut olet, ja tämän
 pahan ilman olet niin antanut ohitse men-
 nä, ettei meille siitä ruumiin eikä tawaran
 puolesta ole mitään wahinkoa tapahunut.
 Sillä olet taas ilmoittanut Isällisen sy-
 dämmesi, ettes te'e meille synteimme peräs-
 tä eikä kosta meille pahain tekoimme jäl-
 keen. Lainaa meille, armollinen Isä, aino-
 kaisen Poikasi Jesuksen Kristuksen tähden,
 että me tällaisessä isällisessä muistutuksis-

sasi alati parantuisimme, ja myrskyn ja ukkoisen pauhatesa muistaisimme Poikasi tulemista tuomiolle, sille itsiämme valmistaisimme, uutta Taimasta ja maata odottaisimme, jossa sinun kunniasi asua on, ja siellä ijanikkisesti kasvojesi katsella saisimme, saman sinun rakkaan Poikasi Jesuksen Kristuksen meidän Herramme kautta. Amen.

7. Rukouksia yhteisissä maan witsauksissa.

1.

Dan. 9: 16. Oh Herra, kaiketi Sinun wanhurskauteesi tähden, kääntyköön nyt sinun wihasi ja hirmuisuutesi pois-

Wanhurskain Jumala, sinä olet uhannut, ettäs ihmisten pahuutta julmasti rangaista tahdot, laittaa heille miekan ja sodan, myrkylliset nuolet, nälän, pedot, ruton ja weren wuodatuksen. Tämän uhkauksesi täyttämisen tunnemme me kurjat kauhiasti tällä kerralla: mutta me rukoilemma sinua, o Jumala ja Isä, nöyrimmästi, ettäs antaisit meille moninaiset syntimme Se-

sukseen tähden anteeksi, ja antaisit wanhurs-
 kautesi sijaan laupeutesi saada voitton, et-
 temme kokonansa katoaisi ja Sanasi wihol-
 listen ja pilkkaajain edessä häviään tulisi.
 Tesi on, ettemme hamasta nuoruudestamme
 ole mitään hyvää waan sulaa syntiä teh-
 neet, ja ansaitsisimme ettäs meitä syntisiä
 tuliseen uuniin heittäisit. Mutta me em-
 me niin suuresti huoli itsestämme, kuin py-
 hästä Nimestäsi, jonka sinä itsellesi tehnyt,
 ja maailman alusta pitänyt olet, ettäs o-
 let Nimesi tähden walmis armahamaan
 niitä suurimpiakin syntisiä, ja heille alati
 hyvää osottamaan. Niin luowu siis wi-
 hastasi, ja osota meille armosi, ja auta mei-
 tä. Herra Jumala, rakas taiwaallinen Is-
 sä palaja taas meidän tykömme. Glabu-
 ta taas meitä, niin pitkäällisen onnettomuu-
 den perästä. Täytä meitä warhain sinun
 armollasi, niin me tahdomma ylistää sinua
 ja olla sinussa iloiset kaitena elinaikanam-
 me, ja aina sanoa: "Mistetty olkoon Her-
 ta ijankaikkisesti!" Amen.

2. Rukous sodan aikana.

Ps. 27: 3. Jos sota nousi minua vastaan, minä turvaan jittenkin häneen.

Oyhä, vanhurskas Jumala, nyt näemme ja tunnemme hywin kuinka kauhiat rangaistukset ovat, joilla uhkaat jumalattomia. Sillä katso, nyt on pimiä, synkiä ja sumuinen päivä tullut meidän ylitsemme, nimittäin suuri ja voimallinen Kanso; sen edellä käy tuluttarainen tuli ja sen jäljessä palava tuli; maa on heidän edellänsä kuin ihana yrttitarha, waan heidän jälkeensä on se autio erämaa. Miehät lankeewat miekan edessä ja voimalliset kuolewat sedässä; wahrat kaupungit hajotetaan ja huoneet muutetaan tuhaksi; ruoka otetaan pois silmäimme edessä ja wilja tallataan maahan; köyhät nääntyvät murheesta ja wihelijäiset huokaussista. Wihollisen miekka tekee paljon leskiä ja orpoja; kristitty tappaa toisensa ja yhden Taiwaallisen Isän lapset wuodattawat toinen toisensa weren. Ah kuinka suuri on sinun wihasi! kuinka surkia ei ole unhottaa

taiwaallista Jumalata! Sillä katso, Herra,
 tähtyyhän meidän tunnustaa, että me ku-
 kin olemme tämän rangaistuksen aiwan
 hywin synneillämme ansainneet, sillä jos
 olisimme sinun teilläsi pysyneet, niin sai-
 simme nytkin asua rauhassa. Kuitenkin
 palajamme me taas sinun tykösi, ja ka-
 dumme tuh'assa ja tomussa. Me emme
 luota ihmisiin, jotka eivät taida auttaa
 meitä; me luotamme ainoastaan Sinuun,
 joka olet ei ainoastaan voimallinen nuol-
 ta, miekkaa ja sotaä särkemään, waan myös
 armollinen, laupias, kärkeväinen ja suu-
 resta hywydestä ja uskoillisuudesta, etkä
 tahdo syntisen kuolemata. Ah, Herra, niin
 anna siis meille syntimme anteeksi, me tah-
 domme mielellämme parata itseämme. Kii-
 ruhda auttamaan meitä ja tallaa wiholli-
 set meidän jalkaimme alle. Lukitse surun-
 portit ja hillitse sota ja weren wuodatus.
 Anna rauhan ajatukset tulla sotiwain sy-
 dämmiin. Ole tulinen muuri meidän huo-
 neimme ympärillä; holhoo köyhiä suuressa
 hädässänsä; ole leskein tuomari ja orpo-
 lasten Isä; lohdata murheelliset; paranna

haavoitetut ja ole kuolewain turwa viimeisessä hädässänsä. Ah, Herra, armahda meitä ja anna meidän pi'an kuulla rauhan sanoma, että nimesi, Sinä suuri rauhanruhtinas, jokapaikassa ylistetyksi tulisi, ja kansasi mahtaisi taas lewossa ja rauhassa palwella sinua Jesuksen Kristuksen kautta. Amen.

3. Rukous tarttuvan taudin aikana.

Pf. 91: 3. Hän pelastaa sinun wäijän paulasta ja wahingollisesta rutosta.

O sinä kaikkiwaltias, pyhä, wanhurskas Herra Jumala! sinä olet antanut käydä itsestäsi wihasi tulen, ja se kuluttaa meitä kuin heinää ja olkea; sinä olet sekaamme murha-enkeliä lähettänyt, ja hänen murhaamisellansa ei ole yhtään loppua; sinä olet etsiskellyt meitä sillä rutolla, joka pimeissä liikkuu, ja rutto-taudilla, joka puolipäiwänä turmelee; sinä olet päällemme muodattanut monta wahingollista ja myrkyllistä tautia, ja meidän waiwamme on suuri. Työmme ei meneesty; ruumiimme on pilautunut kuin ruoho, sydämemme wapisee, ja kuoleman pelko on meidät kii-

ni ottanut. Jokapäivä kaatuu paljon oikealle ja vasemmalle puolellemme! ja kuolema tempaa rakkaat omaisemme ja ystävämmme kuin saaliin pois. Mutta mitä pitää meidän sanoman? vaikka tuomiosi ovat kaubistawaiset, niin ovat ne kuitenkin oikeat ja nuhteettomat, sillä, Herra, me olemme syntiä tehneet meidän Isäimme kanssa. Sanastasi emme ole waaria ottaneet, sentähden on se nyt muuttunut kulluttawaiseksi tuleksi, joka syö jumalattomia; Nimesi olemme turhaan lausuneet kiroimisilla ja wannomisilla, sentähden on nyt tauti kuin kirous ylitsemme tullut; me olemme olleet ylpiät ja hekkumalliset, sentähden on ruumiimme kalpeutunut, niin että olemme tulleet kaubistukseksi ihmisten silmissä; huoncemme on ollut synnillä täytetty, sentähden täytät sinä ne nyt wihelijäisyydellä. Mutta sinun tykösi, Herra, otamme paikomme, sillä sinä olet armollinen ja laupias. Niin kuin tähän asti olet vielä suojellut meitä kuin kekäleitä tullesta, hukuneita sywyhdestä, niin toiwomme nytkin sinun hywyhteeksi. Niin kuin mui-

non Haron otti tulen ja suitsutuksen, ja seifoi seurakunnassa kuollein ja elävitten välillä, niin kauvan, kuin witsaus ohitse meni: niin tulemma mekin, jottas walitukse su'uksi ja Kuninkaalliseksi papis-kunnaksi tehnyt olet, sinun kaswoisi eteen ja tuomme seisoen elävien ja kuolleitten välillä sinulle rukous-uhrimme, ja nostamme kättemme kuin ilta-uhrin; ollen itse siihen mahdottomat, tuomme sinullen uhriksi sinun rakkaan poikasi pyhän uhrin, joka itsensä edestämme lahjaksi ja uhriksi antanut on, ja makeaksi haisuksi, emmekä epäile, laupias taiwaallinen Isä, ettes enään, niinkuin Noakin aikana, kiroo maata ihmisen tähden, ja ettäs olet hillitsewä witsauksen, jontas nyt olet ylitsemme antanut tulla. Katso, kanteihan hän meidän sairaudemme ja meidän kipumme hän säälytti päällensä, rangaistus oli hänen päällänsä, että meillä rauha olisi; niin ota nyt meiltä pois tämä tauti ja paranna haavamme hänen tähtensä. Tosin on parempi langeta Sinun kuin ihmisten käsiin; mutta sano toki enkelille, kansan häwittäjälle: "So on

kyllä, laske pois kättesi! Bahwista ter-
 weitä, lohduta pelkääväisiä, wirwoita ja
 opi hyl'ättyjä, paranna sairaat, ja jotkas
 tahdot ottaa tästä maailmasta pois, niil-
 le anna autuaallinen loppu. Mutta ope-
 ta meitä ajattelemaan, että on ainoastaan
 yksi askele meidän ja kuoleman välillä, et-
 temme yhtään röpäystä laimiinlöisi au-
 tuaalliseen eroon itsiämme valmistaa, ja
 jos armoisfasi tahdot vielä kaudemmin
 elääkseni, niin anna minun kiitollisuudesta
 wiettää pyhää elämätä, ettei rangaistus
 olisi turha ollut. Sinä Herra, olet aina
 meidän turwamme, ja vaikka tuhatta kaa-
 tuisivat oikealla ja kymmenen tuhatta wa-
 semmalla puolellamme, niin istumme me
 kuitenkä turwassa Korkeinman suojele-
 sessä, ja kaikkiwältiaan warjelluksen alla,
 joka siwillänsä suojaa meitä pahana aika-
 na. Jos me sinua rukoilemma, niin sinä
 autat meitä, me tunnemme sinun Nimesi,
 sentähden olet sinä meitä suojelewa; sinä
 olet meidän tykönä hädän aikana, sentäh-
 den olet sinä auttawa meitä ja kunniakse-
 si tekewä ja osottawa meille pyhhytesi!
 Halleluja! Amen.

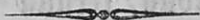
4. Nukous kalliina ja nälkä aikana.

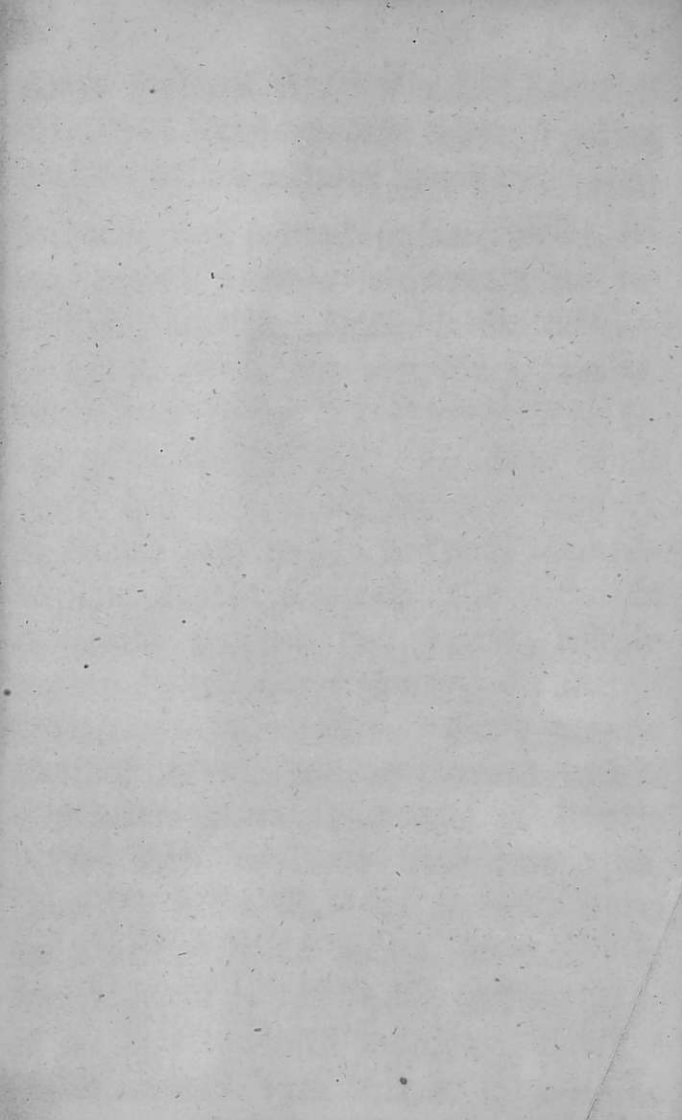
Luc. 15: 17 Minä kuolen nälkään

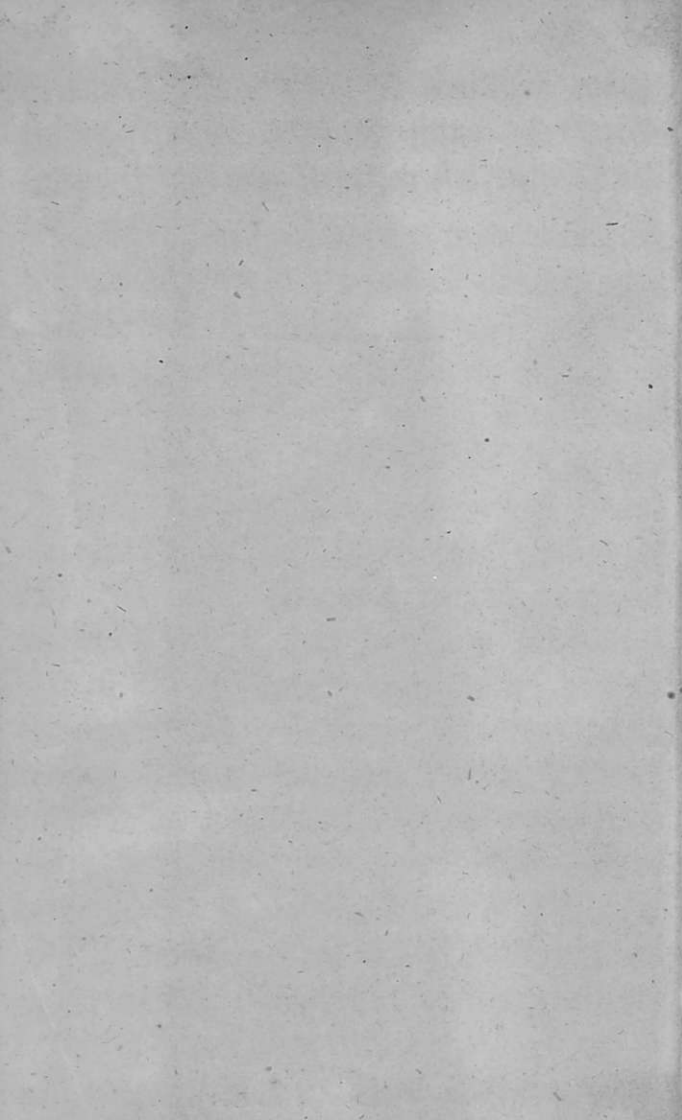
Saa, sinä wanhurskas Jumala, nyt on jo niin kauwas tullut, että kunkin meistä tähtyy tuhlaaja pojan kanssa sanoa: "Minä kuolen nälkään!" sillä sinä olet wiljan maasta kadottanut ja ottanut pois, ja räi'an nuolet meidän sokaamme ampunut. Me olemme kylwaneet, mutta eloa ei ole, me odotimme paljon, ja katso, sitä on sangen wahån; me kotoamme jokapäiwä, mutta sitä ei tunnukkaan; me syömme, mutta emme tule rawitukse; meidän nahkamme on luihin tarttunut ja kielemme tarttuu suumme-lakeen siitä kaubiasta nälästä; lapsukaiset huutawat leipää, eikä sitä ole; Pelikaani ojentaa rintansa pojillensa, mutta äiti-en tähtyy olla armottomat esikoisillensa, sillä heidän nesteensä owat kuituneet. Sa kaihen tämän olet sinä Herra meille tehnyt, ettemme ole sinua kiittäneet emmekä palwelleet, koska meillä armiaasta kädestäsi oli kylliksi leipää, waan me olemme

wäärin käyttäneet lahjasi ylpeydessä, heikkumassa ja hyllyisyydessä. Mutta nyt on meillä sängen haitkea synneistämme ja me kadumme niitä suuresti, ja halajamme kääntyä puoleesi kaikesta sydämmeistämme rukouksilla, paastolla, itkulla ja walituksella, sillä sinä, Herra, olet armollinen, laupias, karsiwäinen ja suuresta hywyydestä ja kadut pi'an rangaistusta. Oh anna meille suuret syntimme ja wäärhytemme anteeksi, ja käännä taas meidän puolemmme! Armahda sinun köyhää kansaasi, jolla ei mitään syötäwätä ole; jos sinä kaarnen poikain huudon kuulet, niin ethän sinä ole lasteskaan huutoa halwekswa. Katso rakasta Poikaasi, joka itsensä on antanut meidän edestämme, hänen paastonsa ja janonsa tähden ruoki ja juota sinä taas meitä. Kuule, o Herra Taiwaan Jumala, ja anna Taiwaan kuulla maata, ja maan siemeniä, jywiä ja kaikkinaisia hedelmiä, että me taas rawituksi tulisimme. Kuule, o Herra, meidän rukouksemme, ja wirwoita

sielumme sillä oikealla taiwaallisen ennus-
 tuksen leiwällä, että me sinua ijanlkaikki-
 festi ylistäisimme Jesuksen Kristuksen kaut-
 ta. Amen.

316.VIII.50.

Hartauskirj.

Hengellisiä

KANSALLISKIRJASTO-KANSALLISKOKOELMA

120 102 0263

kp 1 1

Mf B 3788

